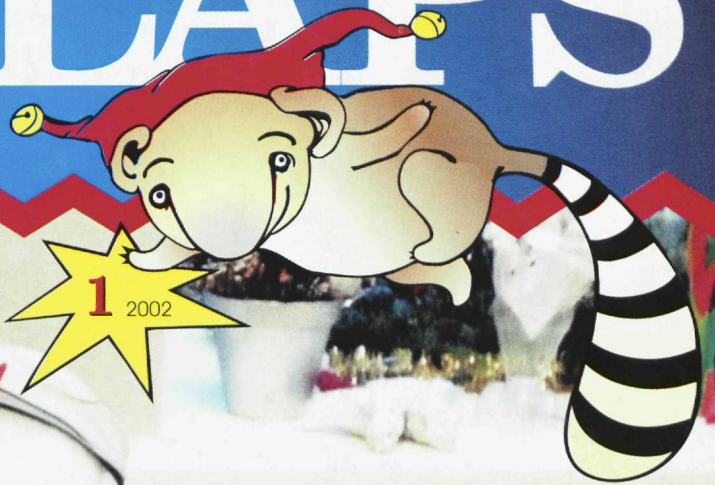

Hind 18 krooni

HIIA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

KOLLIJUTTE

BLOND

REIN

KAKS TÄHTE

ÜHE

NIMEGA

LEIUTISED

**MEIE
OSKAR**

KOOLIMULLID

POPVIKTORIIN

ISSN 1406-3441

9 771406 344050

Hurraa!

Hurraa, et jõuluvaheaeg
on jälle möödas juba!
Hurraa, et suvevaheaeg
nüüd varsti tuleb juba!

Hurraa, et koolivaheaeg
nüüd on tulemas!
Hurraa, et ikka kogu aeg
on õppimine olemas!

Nüüd olen mina õnnelik,
et õppida saab siis,
sest see ei ole imelik,
et hindeks on mul viis.

Mu ema nüüd on õnnelik
ja isa rõõmustab.
Ka mina olen õnnelik,
kui jälle viie saan.

Christel Leets
Vasalemma põhikooli
3. klassist

Jaauar

Jaauaris peidus karu,
tal ei ole üldse aru.
Jätab lume selja taha,
jätab hea kõik ukse taha.

Jaauaris puhkab siil,
näeb vaid und – tee lumme viib.
Ei näe ta jaauari ilu,
ei ta oma okkaid silu.

Mets on justkui unne suikund,
jaauarinurka tuikund.
Mets mind tõmbab enda ligi,
otsa ees on higi.
Jaauaris mets on tühi,
peab vaid uhkelt lumepühi.

Tiina Suvi Põltsamaa
ühisgümnaasiumi
6c klassist

Unistus

Vahel pimeduse ajal
vaatan aknast välja.
Viibin unistuste maal,
annan tasa alla.

Päev on ränk, täis üksindust,
võitlust enesega.
Õõsel aga unistust
kannan enesega.

Praegu loodan ainult, et
suudan tugev olla.
Naeratada päeval, et
unistustes olla.

Marge Tubalkain
Vasalemma põhikooli
9. klassist

Kurbus

Miks on me elu täis kurbust?
Ei saa me peatada õnne vargust.
Ning kui hetkeks kaob viimnegi lootuseraas,
on rõõm järjekordselt päral taas.

Siiski ei ole see kõik üks rist ja viletsus,
jäägu teisteks päevadeks nutt ja haletsus.
Käigem päeviti lõõmava päikese käes
ja magagem toreda unenäo väes.

See on lõputu ring,
täis raskeid võitlusi ning
kui tunned, et kohe sa langed,
võta pähe mõtted kanged.

Pole meil üldse kurbust vaja,
see tuleb tagasi nagu kaja.
Mis on suur nutt ja hala väärt?
Ei sel ole otsa ega äärt.

Artur Sanglepp
Järveotsa gümnaasiumi
7b klassist

Lumemees

Valvab valge lumemees
väikse talu akna ees.
Toas aga istub peremees,
peremehel habe ees.
Kui tupp astuks lumemees,
siis terve tuba oleks vees...

Mari Pent Leevist

...

Mulle meeldib armastus,
mulle meeldib selge ilm.
Mulle meeldib naeratus,
mulle meeldib ilus lill.

Mulle meeldib jänes,
kiire kui väik.
Mulle meeldib lumehelvest,
mulle meeldib täht.

Mulle meeldib päikene,
mulle meeldib sinilill.
Mulle meeldib puu väikene,
mulle meeldib ilus lind.

Mulle meeldib rõõmus meel,
mulle meeldib elutee.
Mulle meeldib eesti keel,
mulle meeldib pärlikee.

Mulle meeldib lelu.
Mulle meeldib elu.

Mariann Kaasik
Järveotsa gümnaasiumi
5b klassist

**Täname
Kultuurkapitali,
Hasartmängufondi ja
Rahvuskultuuri Fondi**

KRÕÕT KRISTIINA KÄIS SIBERIS

Tere! Minu nimi on Krõõt Kristiina Kaldur ja ema abiga jutustan oma seiklustest Siberis, kus me olime kuu aega eesti külas Ülem-Suetukis tööl.

Sõitsime rongiga Moskvasse ja sealte lennukiga Siberisse Abakani linna. Lennuki kohta ütles ema, et ainult siga siin puudub, sest seal oli nii kitsas ja inimestel olid kõik kotid kaasa võetud... Oleksime peaaegu jäänudki terve tee püsti seisma, kui stuujaardess poleks käskinud ühel tädil oma asju pingilt ära võtta. Sõit kestis 4 tundi ja mina magasin.

Siberi ja Eesti ajavahe on 6 tundi, aga me ei olnud väsinud, kui sinna Suetuki külla jõudsim. Hommikul kell 10 kuulsime seinakrapist hoopis: "Šest tšasov, govorit Moskva!" – (kell on kuus, räägib Moskva!)

Mõnes peres ei olnud isegi televiisorit, meil Johanna juures küll mitte. See maa on hoopis teistsugune kui Eestimaa. Sellesse külla oli alles viis aastat tagasi ehitatud autotee, enne sõideti hobustega mööda põldusid ja heinamaid. Kõige rohkem meeldisid mulle sead-põrsad, kes jooksid koos muude loomadega ainsal

külatänaval – hommikuti aeti loomad tänavale, kust nad ise targe mate lehmade saatel läksid metsa ja õhtul ka ise tagasi tulid. Ma sain mitu korda paitada sigu ja ka teisi loomi: koeri, kasse, hanesid, kanu, hobuseid, kitsi ja teisi.

Tänaval oli palju pori, ükskord ma kukkusin sinna sisse, sest maa oli alguses jäätunud. Ma olin just uued riided selga pannud ja kartsin, et ema hakkab pahandama. Aga ema hakkas hoopis naerma ja pesi pikka aega neid roheliseks värvunud ja haisvaid riideid – te võite arvata, mille sisse ma kukkusin... Seal ei olnud ju pesumasinat ja üldse mingeid köögi-aparaate, mida meil kasutatakse.

Siis õppisime koos emaga leiba küpsetama – külas oli ainult üks selline pood, kust toitu osta sai, seal me käisime ainult ühe korra, sest seal polnud peaaegu midagi, külainimesed kasvatavad kõike ise. Kartulid panevad nad

maha labidaga ja võtavad üles konkuga. Aga põllud on neil nii suured, et mina ei tea, kuidas nad seda tööd kõik teha jõuavad. Ema ütles, et kõik seal oleks nagu 40 aastat tagasi, kui tema alles väike laps oli – siis ei olnud ka meil Eestis eriti palju igasuguseid masinaid. Leiba tuli küpsetada suures ahjus ja ema ei osanud sinna tuld panna, küttis muudkui pliiti. Siis ütles Johanna, et kaheksa puud tuleb üksteise peale risti laduda, ära põletada ja tuhk ahjust välja tõmmata – siis pannakse leivad ahju. Nii saab küpsetada kaks ahjutäit leiba ja veel putru ka. Mina sain siis ema üle naerda, sest ta ei olnud Rocca al Mare muuseumis vaadanud, kuidas leiba tehti – ja ise viis mind veel sinna vaatama, et ma teaksin, kuhu pean kuuks ajaks elama minema! Taigen tuli aga teha suures kausis ja segada tuli seda nii suure puukulbiga – see oli minu pikkune! Isegi pannkooke tehti samuti – terve vee-pangetäie, aga need olid seal hästi õhukesed.

Emal tuli kogu aeg nuputada, mida süüa teha, sest meil oli ainult kartuleid, õli, jahu, hapukapsaid, mune, pekki ja moosi, lõpupoole, kui järvelt jää ära sulas, saime ka kala. Emal ütles, et inimene ei saa iial nälga jääda, sest igast asjast annab midagi söögiks teha. Minule maitses sealne söök ka, aga ma sõin ka koolis, kus vahel oli muud toitu ka, aga mitte sellist, mis meil Eestis koolis antakse.

Kui alguses olid ilmad veel külmad, siis pärast oli päeval hästi soe – kuni 20 kraadi, öösel aga jälle 20 kraadi külma. Ühel õhtul jättis ema verandale veekausi, et hommikul nägu pesta, aga hommikul ei saanud aru, miks ta kausist vett kätte ei saa – vesi oli külmunud!

Koolis käisin samas külas, seal oli ka minu sõber, õpetaja Piret Toomer, kes oli Eestist lastele õpetajaks saadetud. Tema aitas mind koos teiste õpilastega, kellest said mu head sõbrad. Koolis oli 42 õpilast kuni üheksanda klassini, ja palju õpetajaid. Õppimine käis vene keeles ja eesti lastel oli alguses kindlasti raske õppida, aga mõni laps selles koolis oli ka venelane. Külas elas 320 inimest ja peaaegu kõik nad on eestlased. See on nii vahva, et nõnda kaugel saad eesti keeles rääkida! Aga palju lapsi läheb pärast kooli lõpetamist külast ära, sest seal ei ole tööd – siis nad hakkavad ainult vene keelt rääkima ning unustavad oma emakeele. Küll me tahaksime, et need lapsed Eestimaale tuleksid, sest sinna Siberisse on saadetud nende esivanemad juba 150 aastat tagasi.

Nad olid Eestis külas ka laagris ja minu sõbranna Mari-Liis oli ka siin. Meie kodus nägid nad arvutit ja poisid ainult tahtsid mängida. Neile tegid ekskursiooni mööda Eestit õpetaja Piret ja Leida, kes töötab Regio firmas. Ma arvan,

et lastele meeldis väga. Laagris juhtus selline asi, et neile taheti näidata hobuseid ja mindi talli, kus tüdrukud pidid neile ratsutamist õpetama. Aga need lapsed on seal Siberis ju kogu elu veetnud loomade keskel ja siis näitasid hoopis nemad, mida kõike võib hobustega teha. Lõbu oli laialt ja nalja ka: oh neid eestlasi, kes arvasid, et lapsed ei oska ratsutada!

Kes tahab täpselt teada, kuidas elu Siberis välja näeb, peaks vaatama televiisorist õpetaja Piretist tehtud filmi.. Meile helistati ükskord Pärnust ja öeldi, et paneksime televiisori käima. Ja siis me nägime jälle kõiki neid paiku, kus olime kuu aega elanud. Emal ütles, et kuigi ta on väga palju välismaal reisinud, on Siber talle meeldinud

liiga palju väga vanu raamatuid. Praegu kogume uusi raamatuid ja mänguasju, et lastele jõuludeks Eesti saatkonna kaudu neid kingiks saata. Isa aga pidas seal kirikus teenistusi ja tegi vanade inimestega tööd.

Me käisime veel Krasnojarskis ja Novosibirskis, kus otsisime ka teisi eestlasi. Siberis pidi olema peaaegu nelikümmend eesti küla, kus muidugi enam väga palju eestlasi ei ela, aga nad on kõik olemas. Veel on seal palju surnuaedu ja vangilaagreid, kus ka eestlasi vangis hoiti. Neid inimesi ja ka haudu läheme me Eestist järgmisel aastal otsima koos paljude sõdurite ja teiste inimestega – siis pannakse nende haudadele ka ristid. Ma tahaksin ka väga kaasa sõi-

kõige rohkem, vaatamata sellele, et seal on elu selline nagu ammu-ammu aega tagasi. Seal sai olla kui looduse laps, elada koos loodusega ja mitte keegi ei seganud meid ega kakelnud poliitika pärast.

Minu ema töötas ka seal lastega ja tegi nendega tutvust. Ta aitas ka raamatukogus korda panna raamatuid, mida Eestist oli saadetud, ja oli väga pahane, et meilt saadetakse

ta, loodan, et vanemad saavad mulle pileti osta, aga see on väga kallis. Mina olen ka päris palju reisinud, aga Siber meeldis mulle kõige rohkem!

Krõõt Kristiina Kaldur Jõhvist

TOOL TAEVASSE JA PUDELID RIIDESSE!

Hea Lapse lugejad on kindlasti märganud, et peaaegu iga meie võistluse võitjate hulgas leidub Jõgeva õpilasi. Triibu-Liinegi pidas aru: võib-olla mõjutab joonistamis- ja kirjutamisannet

see, et Jõgeval on sündinud paljud kuulsad kartulisordid? Kas ei peaks lisaks koolipiimale kõigile koolidele soovitama ka kooli-jõgeva-kollast – ehk tekib siis tervest Eestimaast üks erakordselt vahva kunstiriik?

Kuid Jõgeva Lastekunstkooli näitus tegi asja klaariks: kartulil pole kunstiga pistmist – kui ikka linnas on nii lahe kunstikool, siis võib seal joonistada ja maalida lausa söömatagi! Peale tavaliste taieste tegemise maalitakse Jõgeval toolidki selliseks, et päris-Navitrollalgi oleks vist kahju niisugusele kunstile peale istuda. Ja tühjad anumadki vuntsitakse nii uhkeks, nagu oleks neil elu sees! Selliste kunstilaste käe alla igatseb vist iga enesest lugu pidav paberileht!

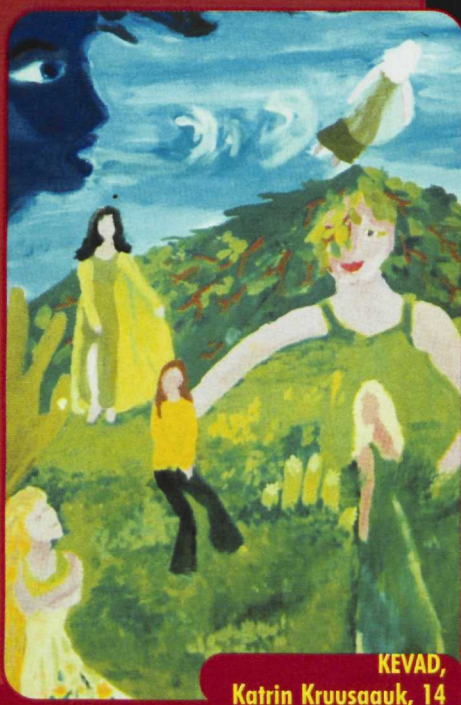
Jõudu, edu, palju paberit ja peeni pintsleid Jõgeva kunstitegijatele!

INIMENE MINEVIKUST,
Tõnis Vainomäe, 8

SÕBRANNAD,
Liisa Metsla, 8

KEVAD,
Katrin Kruusaauk, 14

ELUSAD PUDELID,
Liisi Lumi, 14

NAVITROLLA ISTUV MAAL,
Minni Olesk, 12

MINEVIKU HEA ELLIKE
Angela Maasalu, 10

Tere, Triibu-Liine ja teised!

Kirjutan teile oma koerast.

Mari Randma Jõgevalt

NIMI: Britta

HÜÜDNIMED: Britu, Prits, Musu-Rullu

SÜNNIPÄEV: 1. veebruar 2001

TÕUG: kääbuspuudel

SUGU: emane

VÄRVUS: aprikoos

LEMMIKSÖÖK: jäätis, piimasupp, õun, vorst, saia-leivakontsikud ja Pedigree Junior

LEMMIKJOOK: vesi ja piim (mida saan väga harva)

MEELDIB: joosta, mängida, õues käia, magamine, sügamine

EI MEELDI: kui magada ei lasta, kui mänguasjad käest võetakse, väntsutamine, karjumine

PARIM MINUS: olen nunnu, mängin armsalt, tulen ise trepist üles ja alla

HALVIM MINUS: hammustan tihti, jooksen õues ära, ei söö, kui vaja

SOOV FÄNNIDELE: Olge ikka nunnud ja tulge ise trepist üles ja alla nagu

SAAGEM TUTTAVAKS, SÕBRAD JA SUGULASED!

Tšauki, Triibu-Liine!

Loodan, et mäletad veel minu kassi Rosiina ankeeti? Nüüd ib ta palju vanem kui tookord ja tal on uued harrastused ja andmed.

NIMI: Rosin

HÜÜDNIMED: Rossa, Paksu, Kõutsu

VANUS: 2 aastat 7 kuud

SUGU: mees

TÕUG: euroopa lühikarvaline kass

EMA: Nurmašina (hüüdnimi Mamma)

ISA: Otu

ÕED-VENNAD: õde oli, aga sai surma

HARRASTUSED: magamine, enda pesemine keelega, mängimine, sülle pugemine

MEELDIVAIM SÖÖK/JOOK: Whiskasi kuivtoit, vesi, piim

TOREDAIMAD ASJAD: seebimullid ja tolmuimeja

PARIM TEMAS: oskab ilusti välja küsida

HALVIM TEMAS: ei söö kõike maitsvat, mis talle pakutakse, on pirtsakas

SUURIM UNISTUS: kohata lumi-valget kassipreilit

KELLEKS TAHAB SAADA: hiire-püüdmise profiks

KOHUTAVAIM KOGEMUS: kui teda pesti vee ja seebiga

PARIM SÕBER: nooruke kass Aadu

SUURIM VAENLANE: tema oma isa kõuts Otu

SOOV FÄNNIDELE: Ärge kunagi laske ennast tolmuimejaga taga ajada ega vee ja seebiga pesta!

Ankeedi pani kirja Maarja Paesalu Lagedilt

Tere, Hea Laps!

Saadan teile oma koera andmed!

Maarja Roos Tartust

NIMI: Semu

TÕUG: lühikarvaline taks

VÄRVUS: punakaspruun

LEMMIKSÖÖK: kõik maiustused, kanaliha

LEMMIKJOOK: vesi

SÜNNIPÄEV: 23. 05. 200

MEELDIB: voodis magada, aknast välja vaadata

EI MEELDI: kui vihma sajab, müristab ja kui temaga pahandatakse

HOBI: söögilaua juures toidu kerjamine

Tere!

Siin on minu koera andmed!

Jaana Kurg
Tallinnast

NIMI: Potsa

HÜÜDNIMI: Reku

SÜNNIAEG: juuli 1994

SUGU: isane

LEMMIKTOIT: kaerahelbepuder, koeratoit

JOOK: vesi

PLUSS: valvan maja

MIINUSED: olen veidi liiga elav ja haugun palju, tirin kõvasti jalutusrihmast

KARDAN: veepüssi, müristamist ja pauke

LEMMIKTEGEVUSED: pallimäng, jooksmine, kelgu vedamine, õhtuti metsas jalutamine

LEMMIKMÄNGUASI: sinine koertepall

SOOVITUS FÄNNIDELE: Ärge palju haukuge, muidu ajate naabrid närvi!

Tere, loom!

Tere, Triibu-Liine!

Saadan Sulle oma kassi andmed!
Sandra Lestmann Rohuneemest

NIMI: Donna
VANUS: 2 a.
SUGU: naissoost
VÄRVUS: valgekirju
EI MEELDI: kui teda sülle võetakse
MEELDIB: magada
LEMMIKSÖÖK: juust ja vorst
LEMMIKJOOK: piim
PARIM MINUS: olen nunnu ja karvane
HALVIM MINUS: ei oska ise söögi-
kausi juurde minna

Tere!

Siin on minu armsa
kiisukese andmed.

Katre Jõgevalt

NIMI: Dolly
HÜÜDNIMED: Dollu, Dotsu,
Dolts ja Kiisu-Miisu
VÄRVUS: hall
VANUS: 1 aasta ja 4 kuud
PARIM PLUSS: olen õudselt nunnu
HALVIM MIINUS: söön ära kõik
lilled, mis ette jäävad
MEELDIB: möllata, magada,
süüa, Katret kiusata
EI MEELDI: kui mind
sabast tiritakse
SOOV FÄNNIDELE: ajage ikka
koertel hirm nahka, mjäu!

Tere, Hea Laps!

Kirjutan teile oma koerast!
Grete Utso Kongutast

NIMI: Karla
HÜÜDNIMI: Karlutt
VANEMAD: ema kolli, isa
hundikoer
SUGU: isane
VÄRVUS: pruun, selja pealt
tumedam
LEMMIKSÖÖK: "Urri" koerakröbinad
LEMMIKJOOK: vesi
LEMMIKTEGEVUS: magamine
SÕBRAD: kassid Kiti ja Miisu
PARIM MINUS: kaitsen kodu
HALVIM MINUS: hüppan poriste
käppadega
SOOV TEISTELE KOERTELE:
Olge nunnud

Minu hamster

NIMI: Pussakas
SUGU: isane
LIIK: angoora hamster
VÄRVUS: must
SÜNNIPÄEV: umbes 3. märts
LEMMIKTOIT: värske kurk
LEMMIKJOOK: vesi
PARIM MINUS: olen armas ja
naljakas (eriti siis, kui puu-
laastud suust välja paistavad)
HALVIM MINUS: puudub
EI MEELDI: kui mind
segatakse uneajal
EI MEELDI: jooksurattas
sibamine
Andmed saatis

Merilin Männamäe
Kohtla-Järvelt

Terekest!

Siin on minu
kiisu andmed.

Keena-Maria
Väli Tallinnast

NIMI: Lennu Väli
HÜÜDNIMI: Lennuväli
SUGU: isane
TÕUG: olen segavereline
maakas
VÄRVUS: hall, selja pealt läheb
must triip, valge krae
ERIPÄRA: lühike saba
VÄIKE MIINUS: hommikuti
kraban teki alt varbaid
PLUSS: teen pahandust ja olen
muidu mõnus mees
SOOV FÄNNIDELE: Tehke kõike
seda, mida ei lubata!

Tere,
siin on
minu kassi
ankeet!

Karolina Prits
Tabasalust

NIMI: Muzko
PEREKONNASEIS: abielus
SUGU: emane
LEMMIKTOIT: liha, kohupiim
LEMMIKJOOK: piim
IIDOL: lehm (mustri poolest)
EI MEELDI: võõrad kassid
MEELDIB: süles
istuda

Tere!

Kirjutan teile oma koerast ja lemmikhobustest.

Liina Malva Harjumaalt

NIMI: Tommy
HÜÜDNIMI: Tommu
TÕUG: hundikoer
SÜNNIAEG: 19. august 1996
VÄRVUS: pruun, kollane, must
LEMMIKTOIT: liha, muna (koos koortega)
LEMMIKJOOK: piim, vesi
PARIM SÕBER: Liina (mina), Pätu (koer)

NIMI: Tibi
HÜÜDNIMI: Tipsu, Tiba, Tibi
VANUS: 15 a.
TÕUG: shetlandi poni
SUGU: mära
VÄRVUS: must
LEMMIKTOIT: kaer
SÕBRAD: parimad vasikad Tilli ja Bobi, lihtsalt lehmad
VAENLANE: pull Triibu

NIMI: Germanets
VANUS: 12 a.
SÜNNIPÄEV: veebruaris 1989
TÕUG: araabia hobune
SUGU: täkk
VÄRVUS: hall, valge, pruunid täpid
LEMMIKTOIT ja JOOK: kaer, vesi
ELUKOHT: Jägala tallid, latter nr. 10
HALVIM TEMAS: kipub hüpeta juures tõrkuma

Tere, Hea Laps!

Siin on minu koera andmed!
 Mari Ugam Tallinnast

NIMI: Pontu
HÜÜDNIMI: Pontsik
TÕUG: tavaline krants
VANUS: 6 a.
HOBID: palli püüdmine, jooksmine
LEMMIKTOIT: kanaliha ja küpsised
LEMMIKJOOK: vesi
SUURIM PLUSS: olen pehme ja armas
SUURIM MIINUS: hammustan vahel
MEELDIB: vareseid taga ajada
EI MEELDI: kui minu konti hakatakse ära võtma
SOOVITUS: Siis, kui varesed tulevad, kaitske oma varandust, sest varesed on kondijahil!

Ja siin on ka minu andmed

NIMI: Mari Ugam
KOOL: Kadrioru Saksa gümnaasium
VANUS: 10 a.
ISELOOM: energiline
TÄHTKUJU: Skorpion
LEMMIKSÖÖK: makaronid
LEMMIKJOOK: Coca-Cola
HUVIALAD: sulgpall ja ujumine
LEMMIKVÄRVID: helesinine, kollane, lilla
LEMMIKMÄNG: bowling
PARIM MINUS: olen armas ja lahke
HALVIM MINUS: ei viitsi õppida
LEMMIKLAULJA: Ronan Keating
LEMMIKNÄITLEJA: Lucky Lawless
LEMMIKFILM: "Komissar Rex"
LEMMIKRAAMAT: "Nukitsamees"
LEMMIKAJAKIRI: Hea Laps
ADDRESS: Mahtra 21-33, Tallinn 13811, tel. 055688914
SOOVITUS: Ole tublid ja mängige koerte ja kassidega ka!

Tere, Hea Laps!

Saadan teile oma kahe hamstri ja kassi andmed.

Maarja Käärna Võnnust

NIMI: Simba
HÜÜDNIMI: Simbu
SUGU: isane
LEMMIKTOIT: Whiskas kiisueine
LEMMIKJOOK: piim
LEMMIKTEGEVUS: ema piinamine ja hamstrite vaatamine

NIMI: Taku
HÜÜDNIMI: Tahukas
SUGU: isane
LEMMIKTOIT: värsked (võilillelehed, porgandiviilud)
MEELDIB: rattaga sõitmine, toas ringi siblimine

NIMI: Bruno
HÜÜDNIMI: Brunokas
SUGU: isane
LEMMIKTOIT: samuti värsked
MEELDIB: puuri närida.
 (Bruno on tegelikult minu õe hamster. Peale Simba ja kahe hamstri on mul ka koer Muki, kes armastab süüa arbuusi. Muidugi ka Simba ema Felix, kellest olen teile juba kirjutanud.)

Tere, Triibu-Liine!

Selline on minu kassi ankeet!

Kristiina Kerma Türilt

NIMI: Kiki
VÄRVUS: üleni valge
VANUS: 1 a.

LEMMIKSÖÖK: kassi-kröbinad

MEELDIB: valju häälega karjuda
EI MEELDI: kui väntsutatakse
HOBID: pahandust teha

PARIM MINUS: olen kohutavalt armas
HALVIM MINUS: teen palju pahandust.

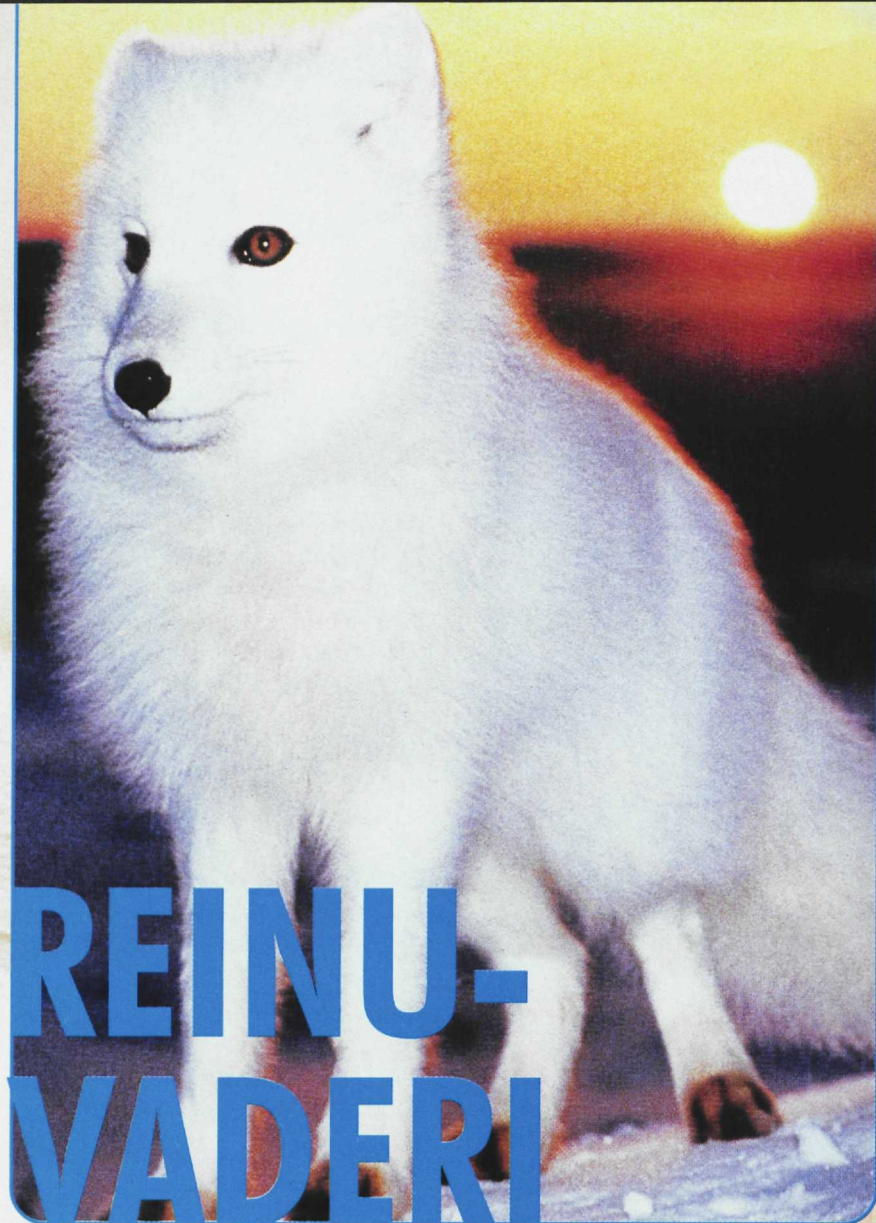

Mie ruuge reinuvaderi sugulasi elab käigis maastikuvööndites – nii metsades kui steppides, nii kõrbes kui tundrates. Kõige “blondim” neist on polaar- ehk jäärebane, kes tuleb omadega toime isegi Arktikas. Helevalge kasukas on polaarrebasele talviti suurepäraseks maskeerimismantliks, kuid suvel käib loom riides märksa tagasihoidlikumalt – seljakarvad on tal pruunikad, kõhualune aga kollakashall. Selline rõivastus on rännuhimulisele polaarrebasele hädavajalik: nimelt ajab käre pakane neid talviti pikkadele reisele. Muidugi mõista poleks neil kuurortlinnades midagi teha, kuid näiteks talvine Lõuna-Soome on neile parajaks puhkepaigaks. Eriti pikad matkad võetakse ette siis, kui tundras juhtub olema nälja-aasta: vahel on tegemist mitte sadade, vaid lausa tuhandete polaarrebaste rändega. Loodusteadlased kohtusid näiteks Alaska poolsaarel ühe polaarrebasega, kelle olid märgistanud nende kolleegid Taimõril – niisiis oli loom kõmpinud maha enam kui viis tuhat kilomeetrit. Ilmselt oli tegemist väga tugeva ja nutika loomaga, sest nii pikki matku enamjagu polaarreidudest üle ei ela.

Kasvult on polaarrebane meie reinuvaderist palju väikesem: tema tüvepikkus on umbes 75 cm (millele lisandub 20 – 30 cm pikkune saba) ja kaal harva üle 5 kilo (meie metsades elavad rebased kaaluvad vähe-

Mõned polaarrebased on talvel lausa sinakasvalged – nende karv muutub suveperioodil peaaegu mustaks.

REINU- VADERI VALGE VADER

masti 6 – 10 kg). Polaarrebase kasukat peetakse loomariigis üheks soojemaks. Esiteks on ta karvastik äärmiselt tihe – ühele ruutsentimeetrile mahub tuhandeid karvu – ja teiseks on neil karvadel isevärki ehitus. Kui enamikul imetajatest koosneb 20 – 30% karvastikust aluskarvast, mis täidab villase “aluspesu” ülesannet, sellal kui kattedkarv annab kaitsevärvi ja kaitseb loomi nii kriimustavate okste kui vaenlaseküünte eest, siis polaarrebasega on lood vastupidi: tema karvastikust on 70 – 80% “aluspesu”

ja kattedkarvu on vaid 20 – 30%. Oma villasärk ikka ihule kõige lähem! Mõned polaarrebased on talvel lausa sinakasvalged – nende karv muutub suveperioodil peaaegu

mustaks. Pojakesed sünnivad polaarrebastel mais-juunis – ja teadagi on nad siis oma ema moodi pruuni selja ja kollakashalli kõhulusega.

POLAARREBASED TOIDUGA EI PIRTSUTA

Põhitoiduks on polaarrebasel – nagu meiegi reinuvaderitel – pisinärlised: lemmingid ja hiired, ning talvel tuleb nende leidmiseks kõvasti vaeva näha. Poegi imetab rebaseema 1-2 kuud, kuid ega ta seejärelgi neid nalga jäta, vaid katsub koos laste isaga neile midagi hamba alla lei-

Oma teateid annab polaarrebane edasi päris kummalisel kombel: nimelt teeb ta vihjeid jääkarul kahe silma vahele jäänud saakloomade kohta valget mõmmit tagumikust näksides.

da. Rannikualadel lähivad täie ette ka linnud ja nende munad – broileritest võidakse tundras ainult muinasjutte rääkida! Nagu inimestel, nii ka rebastel sõltub järeltulijate arv sageli sellest, kui lihtne on toiduhankimine. Neil aastail, kus lemmingeid on hulgem liikvel, on täheldatud isegi 18-lapselisi jäärebaste peresid, vaesematel aegadel sünnitab polaarrebasesemamma vaid 4 – 5 last. Nälja-aegadel on tegu nendegi toitmisega – ja siis juhtub pahatihti sedagi, et nõrgemad saavad tugevamate toiduks. Mõnikord ei lahku polaarrebasesemad oma perest terve aasta jooksul ja aitava emal koguni järgmise pesakonna lapsi kasvatada.

UHISKORTER KÄIB ASJA ETTE

Polaarrebased elavad nagu nende sugulasedki urgudes. Ega tundras

pole just palju liivakünkaid ja kaldapäri, kuhu urge kaevata, ja nanda kasutatakse samu koduruume kümne-kahekümne, vahel isegi sadade aastate kaupa. Reinuvaderid on vaprad tunneliehitajad – mõni nende elupaik on nagu liivakünkasse kaevatud labürint, millel üle poole saja avause. Korraga on kasutusel siiski vaid tosin “paraadust”. See sugustes maa-alustes mõisates elavad mõnikord mitmed pered, kasvatades üsna üksmeelset ka oma järelsugu. Talvel, kui urusuud paksu lumekatte all, tulevad polaarrebased toime ka lümme ehitatud urgudes, millest suurte tormide korral ei välju-

kui jäärebane on väga suures näljas, siis ei krimpsuta ta oma ilusat nina isegi valge karu väljaheiteid süües. Kui aga häda pole väga suur, siis leiab ta jääkaru toidujäätmete seast endale midagi märksa sümparasemat. Kahtlustatakse isegi, et polaarrebane annab jääkarule teada saakloomadest, kelle peale ta enda väikesed hambad ei hakka, ning kui suur kiskja on oma töö ära teinud, siis jätab ta nipet-näpet rebasele. Oma teateid annab polaarrebane edasi päris kummalisel kombel: nimelt teeb ta vihjeid jääkarul kahe silma vahele jäänud saakloomade kohta valget mõmmit

ta mitme päeva jooksul. Ka suvel – eriti siis, kui eelmine aasta on olnud toidurikas ja polaarrebaste arv väga suur – ei leia mõned noored polaarrebasedaamid endale laste ilmaloostamiseks privaatselt urguga ja poegivad kusagil sügavas rohus või põõsa varjus. “Tänavalaste” kasvatamine on küll veidi ohtlikum kui urusüga-vuses poegade imetamine, kuid polaarrebaste kutsikad kasvavad väga kiiresti ja on üsna terased rüblikud.

BLONDID OMAVAHEL

Kuidas saab polaarrebane läbi jääkaruga? Südamisõprusest ei saa midugi juttugi olla, kuid väikesel ja noble koerlasel on kiire reaktsioon ning käbedad jalad. Oma imestuseks märkasid polaarrebasesid uurivad teadlased, et neil kahel Arktika “blondiinil” on isevärki töösuhted:

tagumikust näksides. Neid näksimijälgi olevat jääkarude “püksitagumikud” täis!

Uhke kasukas on polaarrebastele nii õnneks kui õnnetuseks: pole ju looduses ainsatki ilusat asja, mida inimesed kohe endale ei tahaks krabada. Sellegi poolest pole polaarrebased liigina väljasuremisohus – tundrates saavad vähesed jahimehed pikaajalise küttimisega hakkama. Küll aga on vähenenud nende ilusate loomade arv Skandiinaavias: seoses ilmastiku soojenemisega tungivad tavalised rebased üha kaugemale põhja – ja looduses on tugevamal ikka tugevama jõud!

Alma Stern

Oma sulega

ANNELI ORGUSAAR

Õpin Lasnamäe üldgümnaasiumi aja-
kirjandusklassis.

Armastan väga kirjutada õudusjutte,
lühikesi mõtlema panevaid lugusid,
meeldib luuletada.

Joonistan hästi palju.

Meeldib uurida tähtkujusid ja kõike
nendega seonduvat.

Enda jaoks olen kirjutanud 3 raama-
tut, mida üritan kunagi ka avaldada.

Tahan saada ajakirjanikuks ja kirjanikuks.

EI SOOVI SULLE MIDAGI...

Panen palve kirja,
kuid sõnu ei tule suust.
Mõtete jaoks juba hilja
ning käsi on kange kui puust.

Ei oska ma midagi öelda,
sest puudub mul mälestus.
Pole isast midagi mõelda,
ei piina mind igatsus.

Paber, vaeseke, ikka veel ootab,
ta vist arvab, et midagi meenub,
aga asjatu seda on loota,
sest pliatski käest maha lendab...

Ei soovi ma sulle, isa,
mitte midagi – mul on kahju.
Põselt alla langeb vaid pisar.
Tühi paber taas lendab ahju...

(16)

EMA

Mul on lahke ema,
armas, kallid tema:
mulle riideid koob,
elurõõmu toob.
Elu poleks emata,
igav oleks temata!

(11)

...
Vanaisa, kallid, nii armsake ja hea,
tahaks Sinu sülle peita nutva pea.
Miks Sind Jumal röövis, ei seda mõista ma,
sellega on raske veelgi leppida.

Vanaisa, kallid, ei iial löönud mind,
selle eest ma tahaks tänada nüüd Sind.
Sooviksin, et teaksid: puudust tunnen Sust,
südames ma tunnen rasket kurvastust.

Kallid taadikene, ei unusta ma Sind,
aitasid mu emal kasvatada mind.
Käisid sünnipäeval, kinke kinkisid,
armastust ja rõõmu meile jagasid.

Palun: kõrgel taevas valva ikka mind,
ülespoole vaadates meenutan ma Sind.
Kunagi Su headust ma ei unusta –
vastata ma tahaks Sulle samaga.

(16)

ÕUNAPUU

Oh õunapuu, oh õunapuu,
küll sa oled ikka suur!
Mina nõnda tilluke,
sina lausa hiiglane.

Kuidas jaksad õunu kanda?
Kuidas raatsid meile anda?
Su viljad on nii ilusad
ja pealekauba magusad.

Astun sinu ette truult.
Murrann ühe õuna puult.
Vaikselt sulle sosistan:
"Sinu õunu armastan!"

Kallid puuke, tänan sind
selle eest, et toidad mind!
Vastu pakkuda saan mulda,
kuigi väärt sa oled kulda.

ANELLE TERVISLIK SALAT

- Väike kapsas
- Punane paprikakaun
- 1 porgand
- 1 spl. seesamiseemneid
- 3 spl. nisuidusid
- Veidi oliivõli

Kapsas, paprika ja porgand riivida, lisada nisuidud ja seesamiseemned. Kõik omavahel segada, lisada oliivõli.

KODUNE BANAANIJOGURT

- 1 liiter keefirit
- 2 banaani
- 5 spl. suhkrut

Banaanid tükeldada, seejärel panna koos keefiri ja suhkruga mikserisse, vahustada seal ühtlaseks massiks ja valada klaasidesse.

Retseptid saatis
Anelle Haapsalust

PRUUN TIBU

- 1 kohvitassitäis jahu
- 3 munakollast
- mooniseemneid
- kakaod

- Kate:
- 2 munavalget
 - 4 spl. riivsaia
 - suhkrut

Pane munad kõrgesse kaussi ja vahusta mikseriga. Lisa suhkur ja vahusta edasi. Sõelu jahu ja sega läbi, et ei jääks tükke. Lisa vett ja sega veel kord. Raputa sisse kakaod ja seemneid. Määri vorm margariiniga ja vala taigen sisse. Vahusta munavalged ja sega vaht riivsaia ja suhkruga. Saadud mass vala vormi taigna peale. Küpseta 200-kraadises kuumuses 30 minutit.

Retsepti saatis
Nele Luik
Läänemaalt

Härra Tee ja proua Kohv

Elasid kord härra Tee ja proua Kohv. Härra Tee oli kollane oranži lipsuga teetass, pikk ja sihvakas. Proua Kohv oli oranž kollaste triipudega kohvitass, ilus ja ümar. Nad elasid köögikapis riulil. Seal elas veel palju teisi tee- ja kohvitasse.

Härra Tee oli köögis juba vana elanik. Kõik tema sõbrad ja tuttavad köögikapi riulilt olid juba kildudeks kukkunud. Ühel päeval ostis pere juurde kuus kohvitassi, mis tõsteti riulile. Ja nii nad kokku saidki.

“Tere, minu nimi on härra Tee. Kuidas on teie nimi?” tutvustas end härra Tee.

“Minu nimi on proua Kohv,” vastas proua Kohv häbelikult. Ja nii nad sõbraks saidki.

Nende päevad olid üsna ühtemoodi. Hommikul võeti nad kapist välja ja kasutati kohvi ja tee joomiseks. Kuna pereema oli kodune ja tal käis palju külalisi, oli neid terve päev tarvis.

Igal õhtul pesti härra Tee ja proua Kohv puhtaks ning kuivatati. Kui nad köögikapi riulile tagasi pandi, siis võis vahel juhtuda, et nad ei sattunudki teineteise kõrvale. Siis olid nad kurvad ega maganud öö otsa. Hommikuti mõtles pereemas: “Miks küll täna tee ja kohv nii maitsvad ei ole kui tavaliselt?”

Ühel õhtul juhtus kraanikausis õnnetus. Nõusid pesnud pereema pillas härra Tee põrandale. “Appi, appi! Nüüd olen ma oma parimast sõbrast ilma!” mõtles proua Kohv ja otsustas ka ise põrandale hüpa-

ta. Siis selgus, et härra Tee oli purunemiskindel ja pereema tõstis ta riulile tagasi.

Pereema külalistest mõned meeldisid, aga mõned ei meeldinud härra Teele ja proua Kohvile, sest nad luristasid, kolistasid lusikaga vastu tassi külge ega puhkanud peale koogisöömist kunagi oma suud salvrätiga puhtaks. Siis olid härra ja proua kuni õhtuse pesemiseni kreemi või vahukoorega koos. See oli üsna vastik ja kleepuv tunne.

Ühel päeval päästis proua Kohv väikese lapse põletusest. Pereemal oli sünnipäev ja talle tulid külalised. Ta pakkus neile teed ja kohvi. Laud oli madal ja ühe külalise laps sai proua Kohvist kinni. Ta oleks kuum kohvi endale peale valanud, aga proua Kohv kallutas end viimasel hetkel teisele poole ja kohv loksus hoopis laudlinale. Aga keegi inimestest ei saanud kunagi teada, kes lapse päästis. Inimesed arvasid, et härra Tee ja proua Kohv on tavalised tassid.

Pere ehitas endale suvila, aga sinna viidi ainult proua Kohv. Ühel päeval sai väike Peeter aru, et see oranž kollaste triipudega kohvitass sobib kokku kollase teetassiga, millel oli oranž lips, ja ta võttis ka härra Tee suvilasse kaasa.

Nii said härra Tee ja proua Kohv jälle kokku ning elavad õnnelikult siiani, kui nad pole maha kukkunud ja kildudeks saanud.

Liis Piirsoo
Pääsküla gümnaasiumist

TERE!

Saadan teile oma lemmiku Enrique Iglestias'e ankeedi!
Merje Vaino Läänemaalt

TÄIELIK NIMI: Enrique Miguel Iglesias Preysler
SÜNNIAEG: 8. mai 1975
TÄHTKUJU: Sõnn
PIKKUS: 190 cm
KAAL: 80 kg
JALANUMBER: 44
SÜNNIKOHT: Hispaania pealinn Madrid
PRAEGUNE ELUKOHT: USA, Miami (alates 1982.a., kui Enrique asus pärast vanemate lahutust elama isa juurde)
VANEMAD: isa Julio Iglesias, ema Lisabel Preysler
ÕED-VENNAD: Julio Jose, Chabeli; poolõed ja -vennad: Tamara, Ana, Miguel, Alejandro, Rodrigo
ELU MÔTE: end iga päev õnnelikuna tunda

Enrique vihkab

- sigarette ja narkootikume
- prussakaid
- armukadedust

Enrique armastab

- muusiku elukutset
- oma väheseid, kuid väga häid sõpru
- oma fänne
- öösel tantsimas käia
- hommikul kaua magada
- Kariibi merel surfata
- ennast võitjana tunda
- kontserdi ajal publikuga suhelda
- enne kontserti peidupaigast piiluda, kuidas publik koguneb

Enrique albumid on

"Enrique Iglesias"
"Viver"
"Cosas Del Amor"

Mis uudist, LEONARDO?

Miljonite "titaanliku" lemmiku Leonardo DiCaprio uue filmi "New Yorgi banded" esilinastus peaks toimuma õige peatselt. Samas näib, et Leonardole sobivad ka kaksikute rollid: nimelt pakutakse talle jälle kahte osatäitmist ühes filmis. Linateos jutustab kaksikutest Johnny ja Robert Eckhardtist, kellest esimene tuli sünnikahjustuse tõttu ilmale ränkade füüsiliste puuetega, kuna aga Robertist sai tuntud sportlane. Stsenarium põhineb tõsilool: näo poolest identsed kaksikvennad olvad täiskasvanutena asunud tööle tsirkuses – Johnny määndžerina, Robert aga akrobaadist tähena. Põnev küll, kummas rollis Leonardo nüüd rohkem publikut võlub!

TERE, HEA LAPS!

Sellised tähtkujud sobivad omavahel kokku:

Kaljukits, Sõnn, Neitsi
Kaksikud, Veevalaja, Kaalud
Kalad, Vähk, Skorpion
Ambur, Jäär, Lövi

Indiaani horoskoobi järgi on aga

Vähk – Rähn
Lövi – Löhe
Neitsi – Karu
Kaalud – Ronk
Sõnn – Kobras
Skorpion – Madu
Veevalaja – Saarmas
Kaksikud – Hirv
Kaljukits – Hani
Kalad – Hunt
Ambur – Öökull
Jäär – Pistrik

Maarja Mandel Tartust

Saadan teile pildi, mille tegin Eda-Inesest.

Kaisa Pukk Kohtla-Järvelt

KAS SA OLED HEA LAPS?

1 Kui ema ütleb sulle: "Palun mine üle tänava poodi ja too piima ja saia," siis sa

- A – lähed rõõmuga;
- B – torised ja proovid ema veenda, et ta saadaks kellegi teise;
- C – ütled: "Mine ise, mina ei viitsi!"
- D – sõimad ema läbi.

2 Kui ema käsib sul prügi välja viia, siis sa

- A – ütled: "Vii ise!"
- B – lähed rahumeeli;
- C – ütled: "Miks mina pean seda kogu aeg välja viima?" ja lähed torisedes;
- D – hiilid kõrvale.

3 Kui ema ütleb: "Palun korista tuba ära!", siis sa

- A – hakkad kohe koristama;
- B – torised ja veenad ema koristama;
- C – ütled: "Kas ma olen mingi ori vä?"
- D – ühmad: "Ära mitte unistagi!" ja ajad toa veel rohkem segi.

4 Kui su väike õde ajab lillevaasi maha, siis sa

- A – ütled: "Korista kohe ära!"
- B – ei tee märkamagi;
- C – sõimad teda ja siis aidad ikkagi koristada;
- D – lähed sõnagi lausumata appi.

5 Kui ema on haige ja palub sul poest rohtu tuua, siis sa

- A – lähed kohe;
- B – ütled, et sul on tegemist;
- C – lausud: "No mine aga ise! Ega minul seda rohtu pole vaja!"
- D – kurjustad emaga.

6 Kui lõhud ema serviisitaldrikud ära, siis sa

- A – ajad süü kellegi teise peale;
- B – hiilid minema, nagu ei teasksi midagi;
- C – tunnistad üles;
- D – peidad serviisi ära, et ema ei märkaks.

7 Ema ja isa söidavad puhkusele ja sa jääd vendade ja õdedega üksi. Siis sa

- A – teed nii, nagu vanemad käskisid;
- B – ajad kõik kohad hoolimatult segamini;
- C – kutsud sõbrad ja te möllate kaua;
- D – ajad suure kamba kokku ja panete pidu.

Punktid loe kokku tabeli järgi!

	1	2	3	4	5	6	7
A	10	4	10	4	10	4	10
B	4	10	5	4	4	5	3
C	2	3	2	4	1	10	0
D	0	3	0	10	0	3	0

0 - 20 punkti

Sinu kohta väljend "hea laps" ei kehti, aga ükskord võid sa ka heaks lapseks saada. Sulle meeldib igalt poolt minema hiilida ja igasuguseid ettekäandeid leida, et mitte teha, mida sul palutakse.

20 - 50 punkti

Sinu kohta võib juba peaaegu et öelda "hea laps", aga mitte täielikult. Peaksid ikka natuke pingutama, et heaks lapseks saada.

50 - 70 punkti

Braavo, braavo! Sina oled hea laps: aidad alati ema-isa ja õdesid-vendi. Sinuga on kõigil tore olla, sest sa ei torise ega porise kunagi. Jää ikka selliseks!

Testi saatsid

Triin Harak ja Maarja Roos Tartust

Häädemeeste keskkooli õpilase
Triin Türgi joonistus. ("Marnad")

Koolimullid

Mille pärast sind armastatakse?

- Kui oled sündinud
- jaanuaris – iseloomu pärast;
 - veebruaris – naeratuse pärast;
 - märtsis – jalgade pärast;
 - aprillis – figuuri pärast;
 - mais – silmade pärast;
 - juunis – häbenemise pärast;
 - juulis – lahkuse pärast;
 - augustis – ripsmete pärast;
 - septembris – juuste pärast;
 - oktoobris – korralikkuse pärast;
 - novembris – kõige pärast;
 - detsembris – mõistuse pärast.

Mida tähendavad nädalapäevad?

- Esmaspäev** – rõõm
- Teisipäev** – kingitus
- Kolmapäev** – südamerahu
- Neljapäev** – ootus, võõrad
- Reede** – pahandus, meelepaha
- Laupäev** – külaline, üllatus
- Pühapäev** – meeldiv armastus.

Mullid saatis
Kerstin Kruusmaa Paidest

Tere Triibu-Liine! Saadan sulle ühe väga maitsva koogi retsepti

Piret Spitsõn Saaremaalt

PÄKAPIKU ŠOKOLAADIKOOK

- 150 gr (2,5dl) nisujahu
 - 2 tl küpsetuspulbrit
 - 1,5 kl (3 dl) suhkrut
 - 2 sl kakaod
 - 150 gr võid
 - 3 muna
 - 1 dl sooja kohvi
- Kõik kuivained segada kaussi. Siis lisada sulatatud või ja segada. Seejärel lisada vahustatud munad ja kõige lõpuks kohv. Küpsetada 40 minutit

Kas oled sportlik? Seda saad teada oma lemmiktegevuse järgi!

Lugemine: võid küll üsna sportlik välja näha, aga peaksid siiski vaatama, et su päevakavast sport ei puuduks. Poleks paha seda pisut lisada.

Jalgrattasõit: oled parajalt sportlik inimene.

Jooksmine: oled mõnikord isegi liiga sportlik.

Magamine ja televiisori vaatamine: kui need on su ainsad hobid, siis tuleb öelda, et oled üpriski laisk. Kui su hobide hulgas on korvpall, jalgpall ja tennis, siis oled tublilt sportlik. Jätka samas vaimus!

Janek Vedenko Tallinnast

Kui lõhud...

- ... peegli – läheb sul halvasti;
- ... klaasi – läheb hästi;
- ... taldriku – läheb nagu tavaliselt.

TRIIBU-LIINE MÄRKUS: Teadagi: kõige suurem õnneseen on ettekandja, kes pillab põrandale taldrikutäie klaase! Igaks juhuks ei soovita siiski lugejal oma õnne proovile panna. Muidu läheb nagu tavaliselt – ja siis pead juba ka taldriku kildudeks lööma...

Õnnetoojad on

- vuntsidega politseinik
- korstnapühkija
- uudishimulik plika
- valge tuvi
- ristiämblik
- killud

Õnnetust toovad

- must kass

- peeglikillud
- leitud taskurätt
- tühjade ämbritega naine

Õnnelikud lapsed

- Õnnelikud on
- oma ema nagu pojad
 - oma isa nagu tütred.

TRIIBU-LIINE TORGE: Elagu habemega piigad!

Mis on armastuse aadress?

Armastuse vald
Truuduse küla
Meespea talu
Musi postkast
Kallima kätte

Daamid kui joogid

- 1 - 10aastaselt – piim
- 11 - 15aastaselt – limonaad
- 16 - 18aastaselt – liköör
- 19 - 25aastaselt – magus vein
- 36 - 45aastaselt – kali
- 46 - 66aastaselt – paljas vesi
- 67 - 80aastaselt – silgusoolvesi

Mullid kogus kokku
Kadri Tagel Põlvamaalt

Mida ütleb sinu kohta su lemmiklill?

- Roos** – armukade
- Nelk** – armunud
- Nartsiss** – sõbralik
- Krookus** – heasüdamlik
- Rukkilill** – tahtejõuline
- Hüatsint** – halb suhtleja
- Tulp** – sõltud loodusest

TRIIBU-LIINE LISAB: Tõsi mis tõsi: kui ikka loodus tulpe ei kasvata, siis ei saa neid kinkida ka!

18 Salmik, salmik, vaata ette!

Kaisa saatis meile terve rea vahvaid salmikuvärsse. Kahju, et ta unustas oma perekonnanime mainimata...

Sõber, minu soov on väike, kergelt võid sa täita ta: olgu sulle üliarmas meie kallid kodumaa!

Pikkamisi kaob kandle kõla, pikkamisi tasub vaene võla, pikkamisi sina minu unustad...

Elu on raudtee, aastad – vagunid, arstid – pidurid, surm – lõppjaam.

Hiiu särk ja muhu püksid, vene vest ja saksa traksid... Osta ära, hind on paras, müüja pole rahavaras!

Räägitud sõna kaob, kirjutatud täht jääb.

Ruttab, rändab, rändab inime hällist kuni hauani, otsib, ajab õnne taga, kätte ei saa kunagi.

Illus poiss on elu alus, õnneta on elu valus!

Purunenud kandlekeelelt viimne heli pole nii kurb kui sõna "ei iialgi!"

Läikival kivil sammal ei kasva, muutlikus südames truudus ei asu!

Kord eesel tegi jõulupuu, ja küll siis oli sära. Ta kutsus külla kaameli ja see sõi kuuse ära.

Sul roosid õitsku akna ees ja ööbik laulgu nende sees. Kui ühe roosi murrad sa, siis mind ka meelde tuleta!

Järgmised värsid saabusid Ann Vahtramäelt Kiilist

Ära armasta kõiki, kes sulle meeldivad! Ära kurvasta seda, kes sind armastab!

Ei õitse üksik õnneroos, kui kaks ei ole üheskoos!

Saadan ka mõned salmikuvärsid!
Jaana Kurg Tallinnast

Rõõm ja nali, lõbu, lust noorusele paras just. Kuid ta olgu selge, puhas nagu kasteheinad luhas.

Elu on kerge ja kaunis, nii kena kui õilmete rüüd. Kuid päevi on vähe su elus, seepärast pead ruttama nüüd.

Noorusaeg pea mööda jõuab, mõtteis teda mäleta. Vaiksel tuuleviivul sõuab elu eespool tumedam.

Üks ingel oli sinilille taevast alla pillanud. Selle olengi ma leidnud kingiks oma sõbrale.

Noorelt ole usin sa tarkust tundma õppima, siis võid elulaevaga rahuranda rännata.

Kuld teeb kukru suuremaks, selge meele segaseks. Liialt himustatud sära pimestab su mõtted ära.

Ole ustav, kindel, truu ja õitse nagu roosipuu. Pea ikka ausat sihti eel ja astu kindlalt õigel teel!

Kel jõudu elus võidelda, saab õnne ilmas kätte. Ei jõuetule voolama saa iial õnneläte.

Närtsida võib leht ja rohi, mitte sõprus südames. Seda unusta' ei tohi, kus sa kõnnid iganes.

Ära suudle konni aias, muidu oled poistemaias!

Tere! Leidsin oma salmikust sellised luuletused:

Ole tubli emale, ole tubli isale! Ole sõber minule ja ära mõtle poistele!

Kümme õit sulle ja sõprus mulle!

Ela hästi, sure püsti, pane jalad prügikasti!

Olgu sul elu täis päikest ja üldsegi mitte äikest!

Ikka meeles seisku sul: sõber pole seebimull!

Paha öö, klassitöö, vihik ees, üks on sees. Papa vaatab, prillid ees, mammal aga silmad vees.

Kord lõpeb ka ilusaim muinasjutt ja kustub ka ilusaim tuli. Ehk sosistab sullegi aegade rutt kooliajast, mis kunagi oli.

Armsad sõbrad, tuttavad, ajad mööda ruttavad. Palun, olge nõnda head, kirjutage mõned read!

Kes pilgu sisse heidab, see salmi siia peidab.

Kerstin Kruusmaa Paidest

Edgar Valter

NAERU-USS

Juku läheb koos trennikaaslastega pärast suusamaratoni duši alla.

"Oi, Juku, mis imelik tätoveering sul kannika peal on: 333 AIA?" imestab Ants. "Mida see tähendab?"

"See pole mingi tätoveering," lööb Juku pahaselt käega, "see on hoopis meie uue auto number. Nimelt vajutas isa kogemata gaasipedaali parajasti siis, kui ma garaažilukku lahti keerasin..."

Juku tuleb koos isaga esimeselt pikemalt sõidult.

"Kuidas uued talvekummid ka olid?" küsib ema. "Nendega on julgem sõita ja jääb aega ka ümbruse vaatamiseks. Kindlasti nägite nii mõndagi huvitavat?"

"Huvitav oli see, et isa tundis vist kõiki inimesi, kes teed ületasid: osa neist olid idioodid, osa tukunuid ja osa ajudeta tainapead!" teatab Juku.

"Sain eile kaks korda isa käest haridusprobleemide pärast kere peale!" kurdab Juku Antsule.

"Miks siis kaks korda?"

"Esimene kord sai ta tigidaks, kui mu päevikus kolme kahte nägi, ja teisel korral läks papsil kops üle maksa, kui näitasin talle päeviku esilehekülge – siis taipas isa nimelt, et tegemist oli hoopis tema enda omaaegse pävikuga!"

"Juku, kas sul on ka mõni hobi?" küsib õpetaja.

"Muidugi on – loomad!"

"See on tore!" kiidab õpetaja. "Kui suureks kasvad, siis on sul oma tulevasele töökohale kindlasti kasu lapsepõlves omandatud teadmistest! Sa ju tahad kindlasti hakata kas bioloogiks või loomaarstiks, eks ole?"

"Ei – lihunikuks!"

"Miks sa eile koolist puudusid, Juku?" küsib klassijuhataja.

"Ma tegelesin tähtsa teadusliku uurimusega!" teatab Juku.

"Kas tõesti? Ja missugusele järeldusele sa lõpuks jõudsid?"

"Tegin kindlaks, et iga vihmauss käib kalal ainult üks kord elus!"

Juku läheb pärast koolivaheaega juuksurisse.

"Küll on sinul aga võimas parukas!" imestab juuksur kääridega lõgistades. "Oi, ole nüüd hea poiss ja raputa ägedalt pead!" hüütab ta äkki.

"Miks, juuksuritädi?" teeb Juku suured silmad.

"Seepärast, et ma kaotasin oma käärid su juuste sisse ära!"

Juku kõõritab peegli ees istudes juuksuritädi poole.

"Õelge, kas teil on ikka needsamad teravad käärid, millega te eelmisel korral mind pügasite?"

"Jah, muidugi!" noogutab juuksur. "Aga miks sa seda küsid?"

"Sel juhul paluksin üldist narkoosi, enne kui te mulle käärid sisse lööte!"

Juku on taas juuksurisse tulles julgustuseks kaasa võtnud vanaisa, kes ei karda vana sõjaväelasena ei tonte ega hunte.

"Kas te olete varem ka minu juures käinud?" küsib juuksuriproua vanaisalt.

"Ei, ei ole," raputab vanaisa pead. "Kui te peate silmas mu kätt, siis selle kaotasin ma hoopis sõjas..."

"Õpilased, kas keegi oskab öelda, mida tähendab sõna "monarhia"?" küsib ajaloo õpetaja.

Juku tõstab kää: "Monarhia tä-

hendab seda, et riiki valitseb kuningas!"

"Tubli, Juku!" kiidab õpetaja. "Aga kes valitseb riiki siis, kui kuningas on surnud?"

"Siis jääb valitsejaks kuninganna!"

"Kena. Aga kes asub troonile siis, kui ka kuninganna sureb?"

Juku jääb hetkeks mõttesse: "Siis, õpetaja... siis asub troonile teadagi soldat!"

Õpetaja näitab tunnis fotosid Vana-Egiptuse püramiididest ja muumiatest.

"Vaata, kui palju sidet nende muumiate peale on kulutatud!" imestab Ants.

"Nojah, paistab, et muistse Egiptuse mafioosod ikka nalja ei mõistnud ja tegid neile omal ajal kõvasti tuupi!" arvab Juku.

"Miks mul täna kohe üldse ei vea!" kurdab Juku. "Ei tea, kas astusin õige vasaku jalaga voodist välja või – aga kõik läheb päev läbi aia taha! Kui ma hommikul ragulkaga plikasin sihtisin, panin nii kõvasti mööda, et aknaklaas läks puruks, kui garderoobis sõbramehe saapad põranda külge naelutasin, selgus, et need olid mu enda käimad, ja kui õhtul koolimajja pommi panin, siis see ka ei plahvatanud..."

Tere, Hea Laps! Saadan teile mõned Juku naljad.

Kaisa Kaarus Sargverest

...

"Oi, Juku, sina ka teatris!"

"Jah, tulin vanema õe piletiga!"

"Kas tema jäi haigeks?"

"Ei-ta otsib kodus oma piletit taga!"

...

"Juku, kui sul on viis õuna ja mina võtan neist neli endale, mis siis sinule jääb?"

"Halb mälestus ahnepäitsust õpetajast."

...

"Juku, kas sa tead milliseid sõnu sa koolis kõige rohkem kasutad?"

"Ei tea, õpetaja?"

"Õige!"

TARMO VAARMETS

Sõnamängud

Üks **uuris** oma tasku-**uuri**,
 teine **puuris** linnu**puuri**,
 kolmas **vaatas** õlle**vaati**,
 neljas **laadis** sisse šokola**adi**,
 viies **ronis** mööda makaroni,
 kuues **otsis** juht**meotsi**,
 seitsmes **aitas** viia kotte **aita**,
 kaheksas **nautis** kosmon**auti**,
 üheksas **kartis** põrisevat **karti**,
 kümnes **mattis** maha jalam**atti**
 ja üks veel **peatas** auto ilma **peata**.

...

Alpinist **ronis** prügimäele,
 seljakotis täis prügimä**er**.
 Jõudnud kõrgeimasse tippu,
 pillas pange prauhti ü**ber**.

King-Kong

King-Kong ei kandnud kingi,
 pandi kinni vangikongi.
 Seal ta kannab karistust,
 kiikab kinnikiilund ust,
 õpib kandma pehmeid susse,
 et saaks jälle vabadusse.

MIS PÄÄSTAB SIND
KINDLALT ÕNNETUS-
JUHTUMI
KORRAL?

LOOMULIKULT UUS
"AIRBAGPAMPERS"!

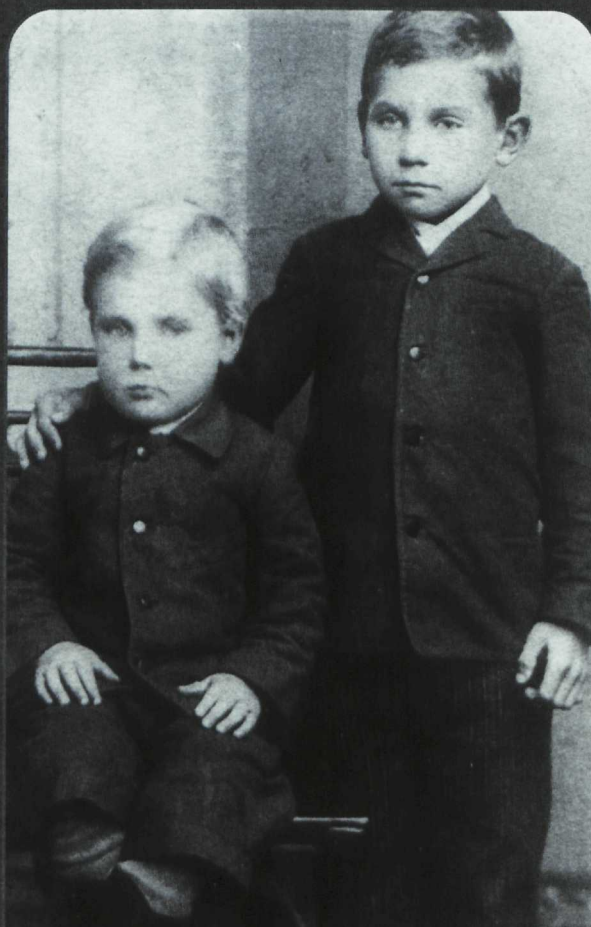

Meie lemmik Oskar Luts

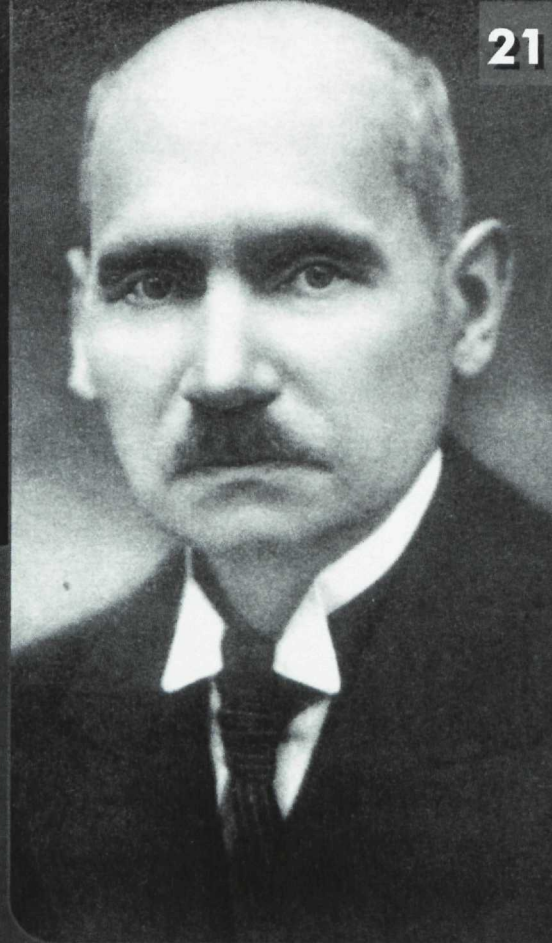
Meil kõigil on sünnikodu. 7. jaanuaril 1887 - 115 aastat tagasi – sündis Palamuse kihelkonnas kauni Kuremaa järve kaldal Posti talus poisilaps, kes sai ristimisel nimeks Oskar Luts. Oma armsa sünnipaiga kirjutab ta hiljem kuulsaks "Kevades", oma mälestustes ja teisteski teostes. Oskari lapsepõlve esimene parim sõber oli ta vanaema Triinu, kellega võis kõiki maailma asju arutada ja kel oli alati varuks põnevaid rahvajutte. Lutsude kodus armastati lapsi. Väikemees võis julgesti oma mured ja hirmud kodustele välja paisata – nõuandjaid ja lohutajaid oli terve hulk – ema, isa, vanaema, vanatädi, lisaks veel isa kingsepatöökojas töötavad sellid.

Oskaril oli kaks nooremat venda – Arno ja Teodor, keda hüüti Tutiks. Vanem vend hoolis nooremaist väga. Väike lapsepõlves Arnole tehtud ülekohus lõi- kus valusasti Oskari hinge. Tema mälestuseks saigi "Kevade" peategelaseks Arno. Tutiga aga elasid nad koolipäevil

Arnold ja
Oskar Luts

Tartu ühises korteris ja Oskar aitas poisi kooliraha maksta. Oskar Luts õppis ühe talve Änkküla vallakoolis, ja neli talve Palamuse kihelkonnakoolis, kus ta kohtus kooliõpetajate ja -õdedega, õpetaja ja koolijuhatajaga, kellest hiljem said prototüübid tema esikteosele – "Kevade". 12-aastase poisina tuli alustada ise- seisvat elu Tartu linnas, kus temast sai reaalkooli õpilane. Esielgu piinas suur koduigatsus, kuid tasapisi noormees iseseisvus. Pärast sõjaväeteenistust Peterburis õppis Luts

mõne aasta kaugõppes Tartu Ülikoolis rohuteadust. Apteekriamet oligi ta esimene elukutse ja sel alal töötas kirjanik 17 aastat. Apteegitöö kõrvalt sündisid "Kevade", esimesed näidendid "Kapsapea", "Paunvere" jt. I maailmasõja ajal kirjanik abielus Valgevenemaal, kus sündis ka poeg Georg. Pojakese lugematuist hellitusnimedest sai üks koguni raamatu pealkirjaks – Inderlin.

Kirjanik tundis alati huvi laste ja noorukite käekäigu vastu. Tollaste laste mälestustest on säilinud mitu lugu, mil Oskar Luts kostitas lapsi kompekkide, õunte ja toredate lugudega.

Jaanuaris, kirjaniku 115. sünniaastapäeval loodame end kostitada tema soojusest õhkuga looga isast ja pojast. "Inderlini" kaunilt illustreeritud uustrükk saab teoks tänu ettevõtmise toetajaile: Eesti Kultuurkapitalile, Tartu Kultuurkapitalile ja Nordea Pangale.

Soovin omalt pooltki toredaid tunde Lutsu raamatutega!

Liivi Rosenvald
O. Lutsu majamuseumist

Väike lutsuvise

Kõik algas sellest, kui Aadu tuli kooli, ema "Vana kübar" peas. Miks ta seda tegi, ei tea me tänase päevani. Oli see kihlvedu või mõni narr temp? Kuid kübara alust karvkatet samahästi kui ei olnudki. Niisiis sai Aadu uue nime – Kiilaspea. Ent ega temagi suu peale olnud kukkunud ning nii mõnigi meist sai hüüdnime Kalev Kõlupea, Kristjan "Kapsapea", Tiina Tainapea. Preili Punkt nimetas meid kõiki Tarkpeadeks ja pidas pika loengu, kuidas kaasinimestesse, sealhulgas klassikaaslastesse, tuleb lugupidavalt suhtuda. Preili Punkt otsustas oma õpilasi halli pead austama ja kulupead kummardama õpetada. Tema kui põlisele tartlasele oli tähtis, et tema lapsukesed tunneksid kodulinna ja kodulinnaga seotud kultuuritegelasi. Meil oli äsja lõppenud talvine koolivaheaeg. Õpetaja Punkt otsustas tähistada ammu surnud, kuid 7. jaanuaril 115 aastaseks saava kirjamehe sünnipäeva. Meil palus ta ära mõistatada, kelle sünnipäev on 7. jaanuaril. Kes ära arvas, ei tohtinud teistele öelda, vaid pidi õpetajale kõrva sosistama.

Alustuseks vaatasime "Nukitsamehe" filmi väikesest sarvedega poisist, kellest sai lõpuks lti ja Kusti abiga korralik koolipoiss Ants.

Siis panime õueriided selga ja läksime Raekoja platsile. Vaatasime viltuvajunud maja, kus oli mitmeid kordi asunud Kivisilla apteek, kirjamees olevat just selles "Ladina kõõgis" mitu lugu valmis kirjutanud. Sama hoone teises otsas asus linnaraamatukogu, kus "Vaikses nurgakeses" meenutas raamatukoguonu "Jüri Pügal", millised olid kirjaniku "Esimesed sammud", ütles, et "Paunvere" kandis möödusid tema "Lapsepõlv ja kooliiga" ning tema elu on olnud just nagu "Andrese elukäik". Seejärel rääkis raamatukogutädi "Olga Nukrus" "Kirjamapp" kaenla all, kuidas tegelikult "Sootulukese" paistel "Kuld-

sete lehtede all" natukene enne kosjasõitu sündis tema "Laul õnnest".

Õpetaja Punkt tänas raamatukoguhoidjaid huvitava ja sisuka vestluse eest. Meie jätkasime tutvumist kirjanikuga seotud paikadega. Enne aga juhtus üks väike "Arusaamatu lugu", sest "Tuulesellid" olid kõik "Vanad teerajad" ühes "Tagahoovis" kinni tuisanud, mille tulemusena otsustas meie klassi "Õpilane Valter" oodata "Kalevi kojutulekut" "Mahajäetud majas", et osta temalt ära "Pett ja Parbu".

Oli tavaline "Argipäev". "Talvised teed" olid libedad. "Pikem peatus" ootas meid ees Riia tänaval, sest sinna oli kirjanik ehitanud endale maja. Majale oli kinnitatud silt, et siin elas tuntud kirjanik ... Enamus õpilastest oli ära mõistatanud kirjaniku nime, seetõttu tekkis õpetajale kõrva sosistamise järjekord. Kunagine kirjaniku kodu oli täis "Mälestusi", ruumide seintelt vaatasid vastu tuttavate raamatukangelaste rõõmsad näod, peegeldades inimelu "Kevadet" ja "Suve", aga ka "Sügist" ja "Talve".

Preili Punkt palus meil oodata "Kevadet", sest siis pidi toimuma Emajõe kaldal kirgliku kala- ja kirjamehe monumendi juures suur lutsuvisekeevõistlus.

Kas sina tead, kuidas sündis "Inderlin"? Oled sa kuulnud, kuidas said omavahel läbi "Ülemiste vanake" ja "Ärimehed"? Kas "Lauka poiste imelik teekond" läks "Läbi tuule ja yee" või oli see lihtsalt "Jõulueelne lugu"? Kas "Tootsi pulm" oli unenägu või tegelikkus? Preili Punkt ütles, et nendele ja teistelegi küsimustele saame vastuse raamatuid lugedes.

Ada M. Soo

Luts teadis kõiki meid

Mu klassis on Teele ja Tõnisson ning Imelik, Arno ja Toots.

Kuj küsite, kas see ka tõsi on?

Siis: tõsi, me oleme koos.

Teksad on Teelel ja arvuti Tootsil ja krihvlit ei kasuta keegi meist. Kuid patsid on samad ja krutskid on alles.

Mull' tundub, et Luts teadis kõiki meid...

Toots, Teele, Imelik ja Arno või Madis, Kaidi, Karl ja Jass – see on ju meie viies klass!

Liis Lutsar

Tartu Kesklinna kooli 5a klassist

Tartlaste tehtud väike LUTSURIIN

Oskari* auhinnale

1 Vali õige nimi, kriipsuta vale läbi:

Nüüd aga tuli selle seikluse raskem osa. Kuigi Pett / Parbu laenas perepojalt / peretütrelt mänguvankri, ei tahtnud Pett / Parbu ennast rakendada selle ausa seltskonna veoloomaks.

Suure sekelduse järele sündis see siiski, sest tublist vastupüüklamisest hoolimata pandi Petile / Parbule taosed kaela. Pett / Parbu võitis ohjad ning algas sõit... Esialgu aeglaselt, kuid siis ikka kiiremini ja kiiremini.

2 1918. aasta Oskar Lutsu reisilugu Valgevenemaalt Tartusse kajastub ühes tema lasteraamatus. Üheksal öhtul jutustab isa oma pojale sellest reisist ja elamustest reisi ajal.

- Millist pealkirja see lugu kannab?
- Kuidas on selle looga seotud Oskar Lutsu ämm (abikaasa Valentina ema)?

3 Täida lüngad õigete nimedega ühest Oskar Lutsu raamatust:

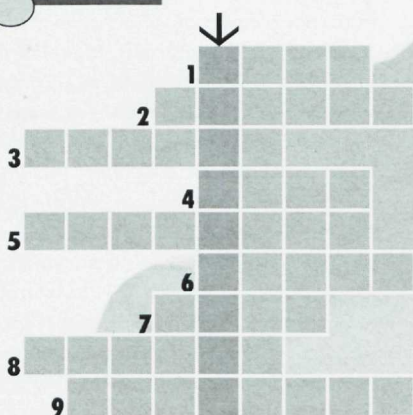
..... ja käivad ammugi koolis ja on lugema ja kirjutama õpetanud. Nii jõuab pererahvas ühel sügisel otsusele, et aeg oleks ka kooli saata. Kuid selleks tekib ootamatu takistus, millele keegi varemalt polnud mõelnud, kuid poisil pole ei nime ega mingisugust tunnistust. saab endale nimeks
Ja läheb järgmisel päeval kooli.

4 Leia Oskar Lutsu raamatute pealkirjad Ada M. Soo jutust!

* Kardetavasti pole meie Oskari auhind sihuke kuldne kuju, nagu neid Hollywoodis pihku pistetakse. Loosime parimate vastajate vahel välja hoopis RAAMATUID!
Aga eks lugemisvara ole samuti kuldne asi!

Nuputamist

KIRJUTA NENDE
RAAMATUTE AUTORITE
PEREKONNANIMED
RUUTUDESSE!

K	S	T	I	C	K	E	R	D	B	O	C
O	L	E	G	L	E	I	E	O	I	K	I
O	K	A	G	O	A	H	T	L	R	E	T
B	H	A	D	U	J	A	S	L	A	D	Y
U	E	T	U	D	B	E	I	N	O	S	E
S	L	A	L	W	A	Y	S	L	I	D	K
L	L	A	P	S	E	E	A	N	G	E	L
C	O	I	N	S	D	F	L	O	O	R	A

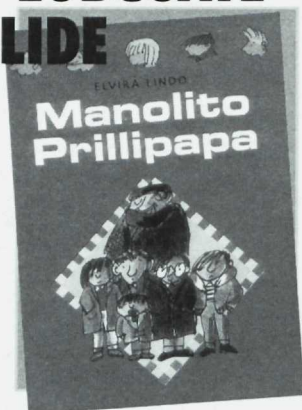
NEED SÕNAD PEAD SAAMA INGLISE KEELES:

ingel, pilv, õde, kleeps, mündid, lind, raamat,
linn, päev, tee, alati, minema, võti, tere,
nina, silmad, põrand, buss, nukk.
Kõige alumises nurgas olev
A täht ei lähe vastusesse.
Maarja Kõörna Vönnust

- "Naksitrallide"
 - "Agu Sihvka annab aru"
 - "Kristiina, see keskmine"
 - "Roosa muinasjutt",
"Koer taskus",
"Edev elevandipoeg"
 - "Kadri"
 - "Tom Sawyer"
 - "Kevade"
 - "Arabella mereröövli tütar"
 - "Pipi Pikksukk"
- Maarja Soomre Pärnumaalt

LÄBI LÕBUSATE PRILLIDE

Kuuldavasti unistavad praegu prillidest kõik Harry Potteri fännid. Kuid ega ainult Harry okulaaridega uhkustada saa – vahvaid prillikandjaid on ilmas veelgi! Aastavahetusel ilmus kirjastuselt Valgus väga lahe ja lõbus raamat, mida lugedes Triibu-Liine pühkis aeg-ajalt silmist naerupisaraid, sestap soovib ta nukrate või üksildaste hetkede leevenduseks kõigil oma sõpradel ja sugulastel lugeda hispaania kirjaniku Elvira Lindo raamatut **“MANOLITO PRILLIPAPA”**. Vahva jutustuse on tõlkinud Eva Kolli, illustatsioonid on teinud hispaanlasest kunstnik Emilio Urberuaga.

Et ka teised peale Triibu-Liine sellest teosest lugu peavad, näitab seegi, et oma kodumaal on **“Manolito Prillipapa”** tehtud 14 kordustrükki ja kirjanik Elvira Lindot peeti 1998. aastal rahvusvahelise lastekirjanduse preemia vääriliseks.

Pisut aimu saad raamatust järgmise katkendi järgi

Elvira Lindo

KAPTEN TINAVILE

(Katkend raamatust **“Manolito Prillipapa”**)

Paar päeva tagasi ma kooli ei läinud, sest meil isaga oli vaja minna selle igavese massuurika, kapten Tinavile pärast silmaarsti juurde. Need olid õudsed päevad, kui vägivald minu ellu tungis. Tahaks näha Rambot sama jube das olukorras kui mina. Selle peale tõmbaks tüüp kohe saba jalge vahele.

Räägin sulle kõik ära aegade algusest peale. Mängisin mina üksipäev jumala rahulikult Poodu pargis – me nime-tame seda nii, kuna seal kasvab üks-ainuke puu, mis näeb välja täpselt sihuke, et selle külge kõlbaks ennast vabalt

oksa tõmmata, pärit on see puu kuskilt Metsikust Läänest -, ühesõnaga, mängisin mina koos Kõrvikuga rahulikult lihasõõjat taime, kui äkki ilmus Terrorist nagu välk selgest taevast ja teatas mulle: **“Nüüd mängime nii, et mina olen kapten Ameerika, see seal – ta näitas Kõrviku poole -, see seal on plika ja Manolo mängib ilget reeturit ja mina võitlen temaga elu ja surma peale, saan plika endale ja Manolito jääb lõhkiöödud peaga maha lebama.”**

Seda kõike ütles Terrorist, kellele meeldib, kui reeglid on algusest peale paika pandud.

Mina, nähes, et mind ootab igal juhul ees surm ja häving, vastasin: **“Ma tahaks vist ise plika olla.”**

Aga reeturlik Kõrvik oli Terroristi poolt talle määratud osaga rahul: **“Ei, plikat mängin mina, see tuleb mul jube hästi välja. Hollywoodis ma saaksin selle eest parima naiskõrvalosatäitja Oscari.”**

Vahtisin teda vihkamisest tulvil pilguga ning mulle tuli pähe ettepanek: **“Äkki lökkame selle mängu homse peale? Siis ma jõuaksin ennast psühholoogiliselt ette valmistada.”**

Sellest polnud juttugi. Vana lontrus Terrorist teatas. **“Nüüd kohe!”**

Kõrvik hakkas kiunuma justkui üles keeratud, nagu tema röövitud printsessi osa ette nägi, ja mina pistsin plagama, justkui tahaksin kõigest hingest neljasaja meetri jooksus võitjaks tulla. Ma olen kord juba sedasorti tegelane, kes võitluses eelistab taganeda. Selles elus jagunevad inimesed laias laastus kaheks: ühed, kes võidujooksu võidavad, ja teised, kes kaotavad. Mina kuulun teise sorti. Terrorist nabis mul jopekapuutsist kinni ja teatas. **“Nüüd kaitse ennast, Prillipapa. Sul avaneb kohe võimalus kakelda klassi kõige karmima venna, see tähendab minuga.”**

See seadis asjad uude valgusse. Ausalt öeldes pole päris sama, kas sul lööb silma siniseks Rambo või saad kolki kolme pardipoja käest.

Kättega ma ennast kaitsta ei suutnud, sest kogu mu keha oli sel otsustaval eluhetkel täiesti halvatud, järelikult pidin tegutsema suuga, ainsa kehaosaga, mille peale võin kindel olla ka siis, kui mul pea otsast raiutakse. Kui ütlen, et kaitse sin ennast suuga, siis ei mõtle ma loomulikult mingit hammustamist, ära kujuta endale jumal-teab-mida ette. Ma mõtlen rääkimist. **“Mina pidin ju kuningas olema ja kuningat ei tohi keegi peksta, see on põhiseaduses kirjas. Kui sa mulle kallale tuled, mädanevad su kondid vanglas ja kogu hispaania rahvas tõuseb sinu vastu.”**

Tunnista nüüd ausalt, et kui planeedil korraldataks mingi ülemaailmne lausete võistlus, siis pääseks minu oma vähemasti finaali. Aga Terroristile suurejoonelised laused ei mõju, ta on selline klassikaline vintske vend, tõsiselt vintske.

“Mis pagana kuningas sina oled, ükski kuningas ei käi prillidega, ja kui mõni sünnibki prillid peas, siis saadetakse ta välismaale ja võetakse uus.”

Seda ma küll ei oodanud. Isa oli mulle rääkinud, et pääses tänu prillidele sõjaväest, aga seda ma ei teadnud, et prillide pärast kuningaks ei saa – elukutse, mida ma polnud tõtt-öelda kunagi silmas pidanud, aga mis hetkel tundus mulle ainsa ihaldusväärse ametina siinilmas, sest see oleks mind selle lontruse Terroristi käest päästnud.

Üksipäev näidati telekas mingit tüüpi, kes jutustas, kuias ta kord täiesti rahulikult lennukis lendas ja kuidas siis piloot äkki valjuhääldist teatas, et mootor ütles üles ja neil seisab ees klassikaline hädamaandumine. Sel ajal, kui lennuk piketeerides allapoole langes, mõtles see tüüp, kes oli küll ameeriklane, kuid mingil põhjusel mitte näitleja, endamisi: **“Need on minu elu viimased hetked.”** Ja kogu ta eelnev elu sünnist peale hakkas tal silmade eest läbi jooksma nagu filmis. Minuga juhtus seesama, ainult et vastupidises suunas – hetkel, kui see elukas mu jopest kinni krabas ja ma võisin iga hetk lõhkiöödud peaga pikali lennata, hakkas elu mu silme eest mööda jooksma, ainult et tuleviku suunas. Aju hakkas kerima päevi mu tulevases elust, aga see kõik käis nii kähku, et mul ei jäänud peaaegu midagi meelde. Peale kahe asja: et minust saab kuningas ja et meie perekonda hakatakse iga päeva pärast uudiseid telekas näitama, täpselt samuti nagu praegust hispaania kuningaperekonda. See oli nagu foto, kus mina seisin keskel, seljas tüüpiline kuningarüü ja kroon veidi ühele küljele viltu, mis on just minu viis krooni kanda. Minu kõrval troonis pühapäevaülikonnas vanaisa ning meie selja taga seisid mu vanemad, emal Imbekas süles. Me kõik naeratasime, nagu jaksasime, ja kõlas Hispaania hümn. **“Pamparampa-parampa-pampa-rampa-paramparaa. Parampa-param-paraa...!”** Aga siis rabas Terrorist mul kõvasti turjast kinni ja see tõi mind jälle maa peale tagasi.

© tõlge eesti keelde: Eva Kolli
ja kirjastus **“Valgus”** 2001

Mis Manolito ning ta semude Kõrviku ja Terroristiga edasi juhtub, seda lugege juba raamatust.

Oi, kui õudne!

SUUR ONU

VARJUDE MAALT HEIKI VILEP

Anne kartis pimedust. Kui emme talle õhtuti unejutu lugemise lõpetas ja teki lõua alla kohendas, palus Anne, et ta lahkudes toakukse lahti jätaks. Tuld ei lubanud emme enam põlema panna, koridorist aga kostus issi-emme kauget jutukõminat ja nii oli Annel julgem olla. Kuid kauge jutukõmin väikis mõnikord enne kui Anne magama jäi. Siis vahtis ta läbi akna tähistaevast ja mõnikord ronis isegi aknalauale ja imetles kaugeid linnatulesid. Kui ta jälle voodisse ronis, tuli hirm uuesti peale. Ta kujutas ette, et esikus seisab suur võõras onu ja mõtleb pahasid mõtteid. Tal on pikk must vihmamantel ja see krabiseb aeg-ajalt, kui onu ennast liigutab. Sellistel puhkudel pani Anne vahukse kinni ja süütas tule. Tükk aega istus ta

ärkvel, kuni uni tast lõpuks lihtsalt võitu sai.

"Emme, ma arvan, et meie esikus seisab mõnikord öösiti suur võõras onu, mõtleb pahasid mõtteid ja krabistab oma pika vihmamantliga," rääkis Anne ühel päeval emale.

"Mis sa räägid?!" imestas emme. "Kuidas saab võõras onu meie esikusse? Ja veel öösel ja pika mantliga ..."

"Ma arvan, et ta tuleb varjude maalt," seletas Anne.

"Kuskohal see asub?" imestas ema.

"Seal, kus on kogu aeg pime," mõtiskles Anne.

"Aga pimedas pole ju varjusid," arutles emme.

Anne mõtles jupp aega ja ütles siis:

"Pimedas pole varjusid lihtsalt näha!"

Ema aga jätkas:

"Vaata: selleks, et vari olemas oleks, on vaja valgust, mis paistab sulle peale. Alles siis tekib su taha vari. Kui valgust ei ole, ei ole ka varju."

Anne jäi nüüd jälle sügavasti mõttesse ja kaalutles siis nii:

"Kui pimedas varju olla ei saa, siis pole varjude maal üldsegi pime. Ja kui seal on kogu aeg valge, siis miks peaks keegi selliselt rõõmsalt ja valgust täis maalt tahtma tulla öösel meie esikusse krabistama?"

"Aga kes see siis meie esikus seisab?" küsis ta emmelt.

"Ma arvan," ütles emme Annele pai tehes, "et seal ei ole lihtsalt mitte kedagi."

Anne aga ei tahtnud hästi uskuda. Ta küsis: "Aga keda ma siis kardan?" – "Ma mõtlen, et sa kardan pimedat koridori sellepärast, et ei näe, mis seal on," oli emmel vastus valmis.

Õhtul, kui tuli oli jälle kustutatud ja emme-issi jutukõmin

Paljud lugejad on avaldanud oma kurvastust selle üle, et pole ajakirjast leidnud hirmujutte. Nüüd on neid natuke toimetuse portfelli kogunenud, nii et võtke heaks! Loodetavasti ei satu ka arad täiskasvanud paanikasse.

vaibunud, ei saanud Anne jällegi rahu. Ta tõusis voodist, hiilis kiki-varvul kööki ja otsis käsikaudu riivililt üles taskulambi. Seejärel suundus ta sama vaikselt esikusse ja kükitas välisukse kõrvale maha. Järgemööda näitas ta igasse pimedasse nurka valgust, aga mitte kedagi ei näinud. Ta kustutas lambi ja jäi ootama. Korraga kostiski riidekapi alt krabinat. Anne vajutas kiiresti taskulambi lülitit ja surus põse vastu maad, et paremini näha. Ja ennäe! Seal ta oligi – see krabistaja! Täitsa pesuehtne hiirepojake, kes ei leidnud valgusest segadusse aetuna kohe oma uruauku üles. Hirmunult pööras ta otsa ringi ja sibilis tulnud teed tagasi.

Anne hakkas naerma ja kui uniste nägudega emme-issi oma toa uksele ilmusid, ütles ta neile:

"Ma ehmatasin just suure võõra onu minema. Selle, kes pika mantliga siin mõnikord seisab. Nüüd kartis ta mind nii väga, et pugus hiireaugust läbi."

Isa vaatas emale otsa ega saanud millestki aru. Ema aga hakkas samuti naerma ja tiris isa tagasi oma tuppa.

"Mine nüüd ilusti tuttu!" ütles ta veel Annele ja Anne lasi julgelt esikus tule ära. Voodisse heites tuli tal uni rutem kui muidu ja viimane, mida ta mäletas, olid hiirepoja hirmunud silmad taskulambivalgel läikimas.

Pildi joonistas Kirke

TONDIMAA

Kusagil kaugel-kaugel asub Tondimaa – hirmuäratav paik, kuhu ei taha vist ükski inimhing sattuda.

Aga tegelikult ei tea ju keegi täpselt, milline see Tondimaa välja näeb. Kõik ainult kujutavad ette, et seal elab suur peatont, kes laseb lastel hinge seest välja kiskuda, et sellest siis uus kuri tont teha.

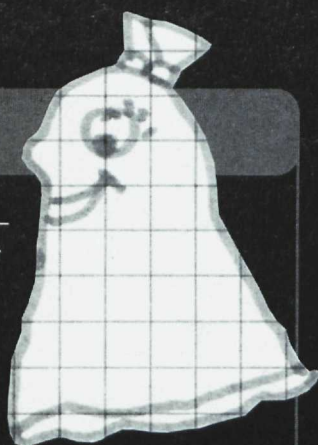
Tegelikult on Tondimaa ilus ja rahulik paik, kus kõik tondid on omavahel sõbrad ja muidugi pole seal ka mingit suurt kurja peatonti.

Aga kuidas sündis Tondimaa?

Palju-palju aastaid tagasi elasid peale inimeste maakeral veel koletised ja kurjad vaimud. Inimesed üritasid nendega võidelda, aga asjatult. Koletisi ja vaimu tuli muudkui juurde ja inimeste arv vähenes. Lõpuks, kui inimesi enam polnudki, hakkas koletistel ja vaimudel igav. Nad hakkasid omavahel sõdima. Koletiste ja vaimude surnukehad muutusid pilvedeks ja niimoodi sündiski Tondimaa.

Aga see pole veel kõik. Mõned vaimud ja koletised on alles veel inimeste fantaasias. Aga see on juba teine jutt...

Merilin Männamäe Kohtla-Järvelt

Mersik lugu

Kord Texases elas üks paha kauboi. Tal peas oli kaabu ja nimeks oli Roi. Tal kannused jalas ja tukk oli vöö, ja sadulas püsis nii päeval kui ööl.

Kui viskit saluunis koos teistega jõi, siis hambad nii mõnelgi kurku ta löi.

Ja oli tal semu, kel nimeks Koiott, kes kõrtsitoas laua all magas kui kott.

Sest üheskoos olid nad öö otsa ära – farmeril talli seest viisid kaks mära. Selles jäid küll indiaanlased süüdi, kellele hobused kulla eest müüdi.

Saluunis Lili purjus meestele tantsis, kui vana ja kaval šeriff sisse vantsis. Ta teadis, et kõrtsist peab otsima meest, kes kullaga pagenu oli ta eest.

Näost kaame oli Roi, ärkas üles Koiott, nad nägid, et selge šerifil on sott – kes vargad, kes mõrtsukad, kõike ta teab ja nüüd nabib kinni ja kohtusse veab.

Siis lõhuti toole ja vehiti pussi, kuni šeriff tõstis aeglaselt pussi. Ja kui vaikinud olid ta pussipaugud, jäid pahad siruli, kolpades augud.

Siis kõrtsimees kallas ja laulis Lili, et elus on ikka ja alati nii, et kurjus saab nuhelda, hea peab võitma – ja selleks ei pea alati Texasse sõitma.

Aleksandr ja Viktor Vassiljev
Tallinna Järveotsa
gümnaasiumi 5b klassist

KANA ÕUDUKAS

Elas kord üks perekond: ema, isa ja nende kolm tütar. Neil oli kanafarm 128 kanaga.

Oli pime öö. Kõik magasid. Järsku kuulis isa allkorrusel mingeid häält: "Tot, tot, tot..."

Ta tahtis minna uurima, et äkki on lapsed telekat vaatama läinud. Ema arvas, et äkki on seal pätid ja parem on politsei kutsuda. Isa ütles: "Ei ole seal mingeid pätte!" ja läks vaatama. Ema ootas ja ootas, kuid isa ei tulnud ega tulnud. Ta otsustas ise vaatama minna. Kuid ka tema ei tulnud tagasi.

Lapsed magasid rahulikult, kuni kuulsid kolinat ja samu häält. Vanemad õed otsustasid vaatama minna, mis toimub. Nad läksid, kuid ei tulnud tagasi.

Väike õde hakkas kartma ja läks natukese aja pärast neile järele. Ta jõudis alla – ja mida ta nägi: kogu pere ajas mööda tuba taga kana, kes oli kuidagi sisse saanud ja põgenes, nii et suled lendasid. Kolin mis enne oli, tuli sellest, et isale jäi pimedas supipott jalgu.

Sigrid Salutee Ruila põhikoolist

DANIEL, kellest sai HARRY

Sellest, missugune nende lemmikkangelane välja peaks nägema, oli paljudel Harry Potteri sõpradel kindlasti eriarvamusi. Nüüd, kus raamatute põhjal valmivad filmid, kerkib Harryt mõeldes Potteri-fänide silme ette üks kena kleenuke poisinägu, pruunid juuksed kohevil, ümmarguste klaasidega prillid ninal. Eraelus on filmi-Potteri nimi **Daniel Radcliffe**. Daniel on tavaline 12aastane inglise koolipoiss ja enda arust ei meenuta ta üldse Harry Potterit, kui prille ees ei ole.

Näitleja-ametist hakkas Daniel unistama küll juba viie aastaselt, kuid poisi vanemad, kes tegelevad filmiäri, ei võtnud asja tõsiselt – pealegi oli kinoajalugu neile pakkunud lapstähedte saatustest paljusid kurbi näiteid: kellest sai täiskasvanuna alkohoolik, kellest narkomaan, kes läks raha pärast kõigi sõprade-sugulastega riidu...

9aastasena õnnestus Danielil siiski saada roll telefilmis "David Copperfield" ja veidi hiljem mängis ta filmis "Panama rätsep" peategelaste last.

Harry Potteri osa ihaldasid saada väga paljud – kuid enam kui 40 000 Potteri-kandidaadi seast valiti poolteist aastat tagasi välja just Daniel! Režissöör Chris Columbus kinnitab, et kohe, kui Daniel astus filmimeeste ette, mõistsid kõik, et õige Harry on leitud.

Daniel on sündinud Londonis 31. juulil 1989 ja enne filmiosa saamist oli ta lugenud läbi vaid Potterisarja esimese raamatu. Filmitöö on mõjutanud ka Danieli hobbisid: lisaks jalgpalli- ja vormelautovõistluste jälgimisele teleris tuli poisil hakata ka aktiivselt frenni tegema, sest "Tarkade kivi" on palju seiklusi ja sekeldusi, mis nõuavad osatäitjatelt head füüsilist vormi.

Lendluudpalli mängides rippus Daniel, muide, seitsme ja poole meetri kõrgusel köie otsas, ja see

tundus talle väga lähedana. Kaheteistkümnepäevane näitleja leiab, et kui filmimisplatsil oleksid ainult täiskasvanud, siis läheks töö väga tüütuks, kuid Sigatüüka koolis, nagu me kõik teame, õpib hulk lapsi ja kõige paremini klapi Daniel omavanuse Rupert Grintiga, kes mängib filmis Roni.

Kuigi filmistaar ei saa ilmselt rahapuuduse üle kurta, olevat Danieli vanemad tükk aega pidanud liigseks luksuseks mobiiltelefoni, mida pois endale ihaldas... Nüüd olevat Danieli suurimaks sooviks saada pärisoma öökulli peremeheks. Lõpetamisel on juba Potterisarja teine film ja Daniel loodab, et ta ei kasva enne järgmiste osade filmimist liiga suureks. Filminäitleja seiklusrikas elu on talle päris meele järele: saab palju reisida ja ööbida luksushotellides, kus igas toateleris on suur hulk satelliitkanaleid... Eks võluritelgi ole omad nõrkused!

Alma Stern

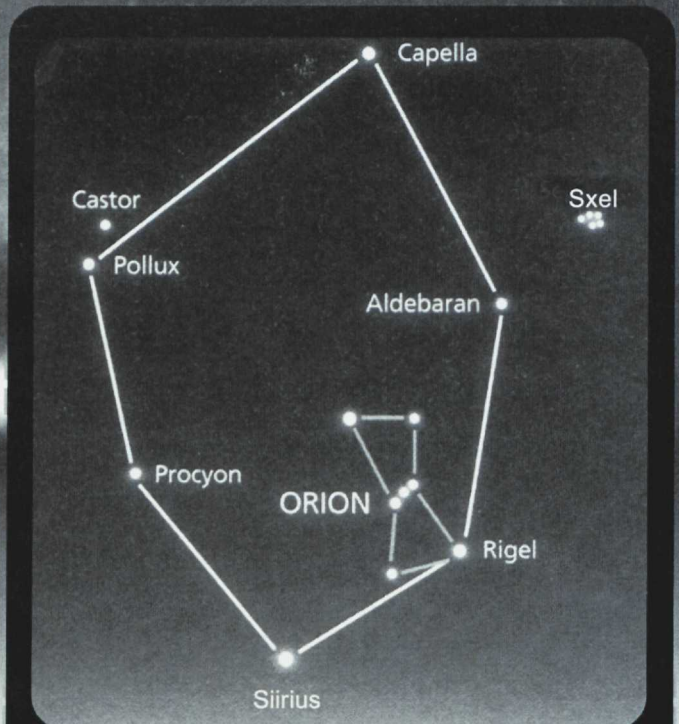

SÄDELEV KAKSIKTAHT

Tähistaevas on inimesi alati huvitanud – ka siis, kui veel kosmoserakettidest ei osatud unistadagi, Kuu peal kõndimisest kõnelemata. Kaunid ja kättesaamatud tähed ja tähtkujud kannavad ilusaid nimesidki. Näiteks kutsuvad paljud rahvad meil **Suure Vankrina** tuntud tähtkuju hoopis **Suureks Karuks**, meie **Linnutee** kannab mõnelgi pool **Piimatee** nime (*Milky Way* šokolaadki on selle järgi oma nime saanud).

Kui vaatad keskööl lõunataevast, siis leiad sealt kerge vaevaga üles **Orioni**, mille läheduses särab **Siirius**. Salapärane täht nimega **Capella** helen dab aga tähtedest moodustuva kuusnurga tipus. Milles seisneb Capella salapära? Aga selles, et mitte ainult palja silmaga, vaid ka suure pikksilma läbi näeme ühtainsat Capellat, tegelikult on neid hoopis kaks. 1899. aastal avastasid ameeriklastest täheteadlased, et Capella heledus muutub perioodide kaupa niiviisi, et sellel võib olla on ainult üks seletus: tegemist on kahe lähetikku asuva tähega. Kulus umbes 20 aastat, enne kui astronoomidel õnnestus saada pilt kahest tähest, mis asusid teineteisest kosmiliste mõõtmete järgi lausa "kiviviskekaugusel": Capella A ja Capella B vahemaa on ainult 110 miljonit kilomeetrit – see on palju väikesem kui Maa kaugus Päikesest.

Tänapäeval on teada, et Capella koosneb kahest Päikest meenutavast kollasest hiidtähest. Lähimõõdult on mõlemad meie armsast tulekerast suuremadki: Capella A-l on lähimõõt 9 korda ja Capella B koguni 12 korda suurem kui Päikesel. Ka kaalu poolest on Capellad Päikesest kangemad: Capella A kaalub 2,6 ja Capella B 2,7 korda Päikesest rohkem.

Mõlemad Capella tähed on sündinud samast tähetolmusest. Arvatakse, et Capella B on moodustunud oma õest kiiremini. Tähevalgus on tuumareaktsioonist tekkinud kiirus. Mida raskema tähega on tegemist, seda kiiremini kasutab see oma vesinikuvarud ära. Tänapäeva tehnika võimaldab täheteadlastel kaugete vahemaade tagant saada imeinformatsiooni. Arizona astronoomid on kindlaks teinud, et Capella B atmosfääris on 160 korda liitiumi vähem kui Capella A-l. Astronoomide kinnitused tõestab liitiumi vähesus seda, et Capella B on juba muutumas punaseks hiidtäheks. Hiidtähe sisemus on nii rahutu, et kõik liitiumi taolised tähtede pinnale omased ained on juba segunenud tähe sees olevate ainetega.

Arvutuste kohaselt peaks Capella B täiskasvanud hiidtäheks saama õige varsti: tarvitseb ainult oodata mõni miljon aastakest. Kosmilise ajaarvamise järgi on see vaid lühike silmapilk! Hiidtähe pinnast imbub siis välja aineid, mille Capella A võib enesesse imeda. Ja kui see toimub suure kiirusega, siis tekib vägevaid tuumaplahvatusi. Tänu sellele võib Capella B-st saada kõige eredam taevatäht. Eks me mõne miljoni aasta pärast vaata, kas astronoomidel oli õigus või ei!

Jüri Trouberg

Eesti Gaidide Liidu

HEA LAPSE MÕTETE PÄEVA

tähistamine toimub Tallinnas
22. - 24. veebruaril 2002

K ohtutakse teiste gaidiorganisatsioonide esindajatega, toimub ideede laat ja linnamäng, kus otsitakse erinevate riikide esindusi Tallinnas. Avatud on "Vaimsure otsingute kohvik" ja näitus teiste riikide gaididest. Laupäeva õhtul toimub suur kultuuride pidu.

EV aastapäeval osalevad gaidid pidulikul jumalateenistusel Kaarli kirikus.

Lisainfo saamiseks pöördu Eesti Gaidide Liidu kontorisse:
tel. 07 420 295;

e-mail: info@gaidid.ee; post:

Postimaja pk. 348, 50002 Tartu; aadress:

Vallikraavi 19, II korrus, Tartu.

KES ON HELLAKE? KES ON HUNDUKE?

Oled seda endalt küsinud? Või juba tead? Veel mitte? Ehk tahaksid teada? Just siit leiadki vastuse!

HELLAKE on justkui gaidi noorem õde. Ta on 7 - 11aastane tüdruk, kes osaleb gaidlikus liikumises, võtab osa üritustest ja käib igal nädalal salgakoondustel.

HUNDUKE on kui gaidi noorem vend, 7 - 11 aastane poiss, kes osaleb gaidlikus liikumises.

Hellakestel ja hundukestel on Eesti Gaidide Liidus oma tegevusprogramm. Samas saavad nad osaleda suurtel üritustel koos oma salga ja salgajuhiga.

Hellakeste ja hundukeste märgiks on tibu, mis tähistab alguse aega. Hellakesel ja hundukesel nagu tibulgi on nihihihi palju alles ees - ta kogub tuult tiibade alla ehk otsib kogemusi, et peagi kõrgele lendu tõusta. Ja mida kõike ühe hellakese ja hundukeses tarkusesalvedest leida võib!

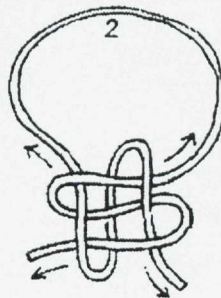
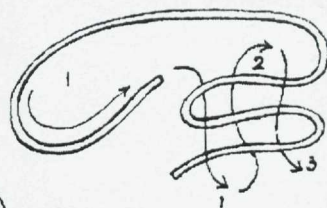
Hellakestel ja hundukestel on juhid, kes on saanud erikoolitust. Tavaliselt on juhiks üle 15aastane tüdruk või poissgaid. Juhina võib tegutseda gaid, kes ise on mõnda aega õppinud. Mõnes rühmas on juba 12-13 aastased gaidid hellakesi ja hundukesi juhendamas ning nende tegevust korraldamas.

OLE VALMIS!

Võta kaks nõõriotsa.
Ühest otsast tee "S" täht.
Teise otsaga poe sellest läbi.

Pingutamiseks tõmba igast nõõriotsast korraga.

Ja söprussõlm ongi valmis!

SÖPRUSSÕLM

S ee on sõlm, millega gaidid seovad kinni oma kaelarätiku. Üle maailma on levinud komme kalarätikuid vahetada. Seda tehakse rahvusvahelistes laagrites või kursustel. Siis panakse sõbrale kaela oma maa kaelarätik ja tehakse sellele söprussõlm sellele. Sellega antakse märku, et "oleme sõbrad" või gaidiõed suures liikumises. Nii saadakse endale üks sõber maailmas juurde, kellega võib ka kirjasõprust pidada.

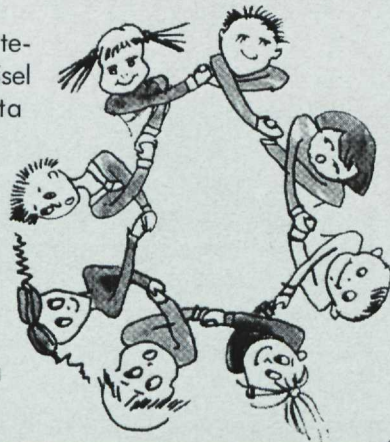
SÖPRUSRING

S öprusringis asetatakse parem käsi üle vasaku. Sellisel teeval gaidid üle maailma, mis ühendabki kogu maailma gaidide ühtsesse suurde ringi.

Eriliseks teeb söprusringi veel kaelarätik, mida iga gaid ja hellake kannab.

Tavaliselt lõpetatakse gaidide ja hellakeste iga kogunemine söprusringis seistes ja lauldes.

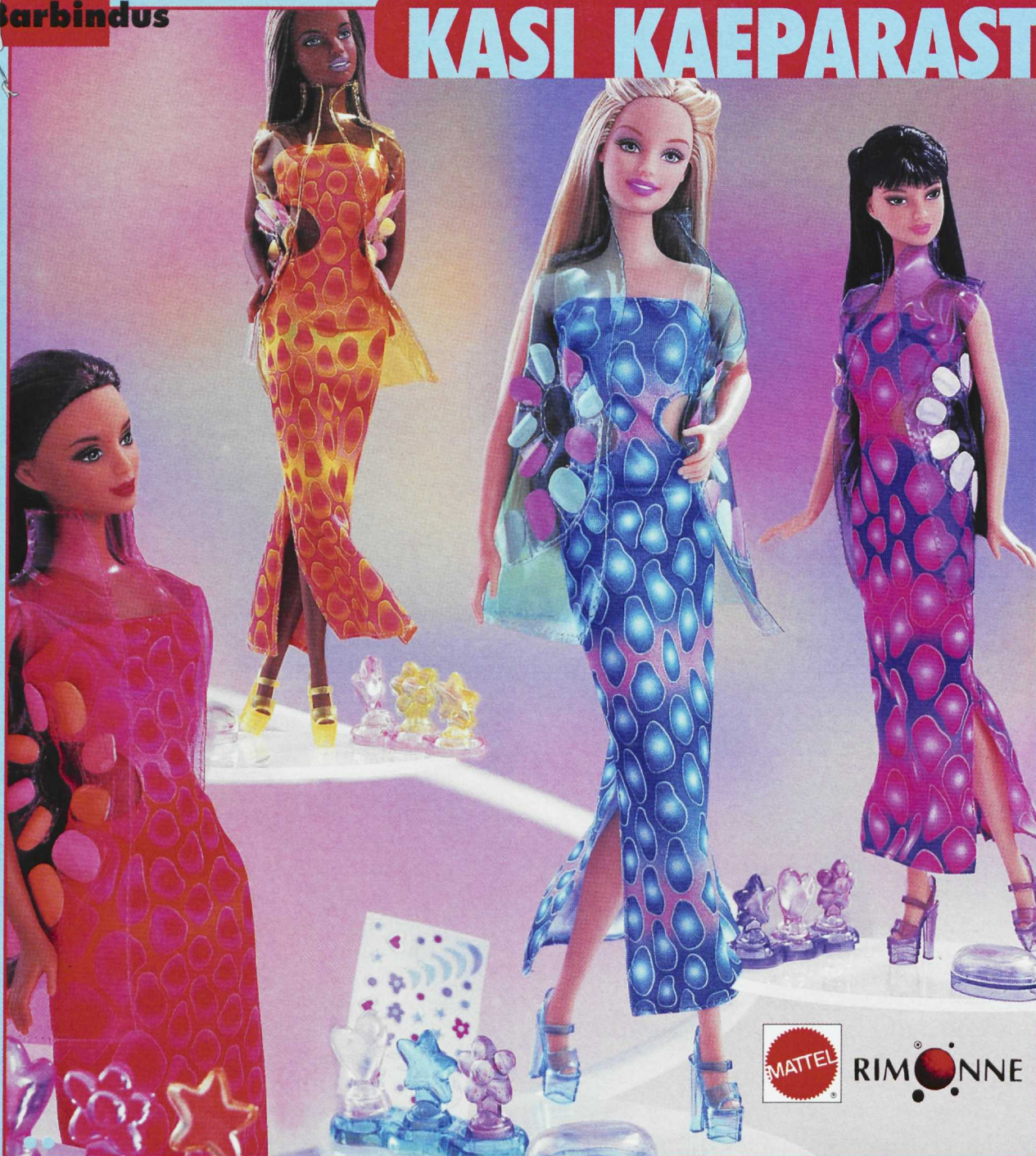
Söprussõlme tegemise harjutamisel võid abiks võtta nõõri, hiljem aga kaelarätikuga proovida. Sama sõlme mitme mitme kordselt üksteise otsa tehes võib endale valmistada ka võtmehoidja.

MÕISTATUS: Raudne rott, villast saba?

Eesti vanarahva tarkustest
Saada vastus Hea Lapse toimetusele!

KÄSI KÄEPÄRAST

RIMONNE

Uks viimaseid Barbie-uudiseid on kaunis nukk, kelle juurde kuuluvad igasugused küüneilustused. Künnete koha pealt lähivad maitsearvamused lahku: mõni väidab, et need peavad olema hästi lühikeseks lõigatud, teine arvab, et küüned tuleks teravaks viilida, kolmas kinnitab, et küll oleks kena, kui küüned oleksid lillelised, mummulised, triibulised... Mida rohkem on meil kodumasinaid, seda enam jääb perenaistel aega oma käte eest hoolitsemiseks. Kes teab, mis suguseid küüsi peetakse kauniteks viiekümne aasta pärast? Äkki Sina tead? Viiekümne aasta pärast oled sa... nojah, päris soliidse eas. Aga kui liigud

praegu palju värskes õhus ja treenid tubastel päevadel oma mälu, siis ehk ei kipu skleroos kallale ja ühel ilusal hetkel meenub sulle: oi, mõne aja eest sai JUST selliseid käsi koos küünete ja kinnastega ette kujutatud, nagu nad mul praegu on!

Vabalt hetke võiksid nüüd oma fantaasiakäed üles ioonistada ja enne 5. veebruari toimetusse saata!

PARIMATELE AUHINNAKS kunstküüned Rimonnelt, PARIMATEST PARIMATELE uus Barbie ise!

Ei ole küsimustki, et hea väljanägemise juures on oluline roll su riietel. Aga sama oluline roll on riietel ka hea enesetunde saamisel. Ja kindlasti näeb see, kes end hästi tunneb, tunduvalt parem välja. Sellepärast on selle talve suurim trend soojad ja mugavad riided. Sellised soojad ja puhvis joped ja mantlid ja karvased mütsid, mille kandjat vaadateski tekib juba hea ja soe tunne. Miniseelik ja õhuke nahkjakk ajavad põhjamaa külmas talves kõigile külmavärinad peale... Beebilikult pehmed joped, sallid ja mütsid, kossakavõitu seelikud ja mantlid annavad sooja ja teevad tuju ka paremaks.

HEAD UUT AASTAT, SÕBRAD JA SUGULASED!

Hakkame aga jälle auhindu jagama, mis muud! Mul on rõõm teatada, et lisaks Kullo Lastegaleriile (Tallinn, Kuninga 6) ja Tartu ning Viljandi Lasteraamatukogule on nüüd ka idavirumaa lastel võimalik auhindu kätte saada kodu lähedalt – nimelt Jõhvi Keskraamatukogu lasteosakonnast (Rakvere tn 3A).

Hi! My name is Agnese, I would like to have new penfriends (girls and boys) age 9 - 13. I like music, books, animals, flowers and sport. **AGNESE PUJATE**, Ozolu 11, Langstini, Garkalnes pag., Rigas raj. Latvia LV 2137.

Hello, my name is Sintija. Please write me all the boys who are 13 - 15! **SINTIJA PAPINA**, p.n.Liepupe, MR 1, Limbazu raj., Latvia, LV 4023.

Hi! My name is Sigita, I'm 14 years old and I like to listen different music. I love animals. **SIGITA KALNINA**, Dzeslavas 99 - 28, Riga, LV 1084 Latvia.

Hi, boys and girls! I'm 16 years old Evija, I have blond hair and blue eyes. I'd like to have new penfriends in Estonia age 15 - 18. Please write me and send me your photo! **EVIIJA ERINA**, Imantans 7, Linija 4, Riga, Latvia, LV 1083.

Tere, olen 12a. poiss ja sooviksin kirjasõpra vanuses 11 - 13 a. Minu hobid on jalgpall, korvpall ja enesekaitse. **MAIDO PALUSALU**, Seliste, Pärnumaa 881103.

Tshau! Kõik, kellele meeldib Westlife, kirjutage mulle! Olen 13a. tüdruk. Kirjutada võivad nii poisid kui ka tüdrukud vanuses 12 - 14 a. E-mail: **West.life.002@mail.ee**

Tere! Otsin kirjasõpra vanuses 10 - 13a. Ise olen 11. Mulle meeldib muusika. Elan Jõgeva maakonnas, Palamusel. **LIIS KOLBERG**, Uus 8 - 8, Palamuse, Jõgeva mk. 49202, e-mail: **liiskolb@hotmail.ee**

Tere! Minu nimi on Liina Rutt. Olen 12 aastat vana. Elan Väike-Maarjas. Mul on õde nimega Diana. Minu e-mail on **liina.rutt@mail.ee**

Ristsõna-kassetid võitsid **MARGOT SEPP** Kavandust ja **TAAVE NEEMRE** Tartust.

Reisikirja-auhindadeks on Rimonne Potteri-kraam. Peaauhinna võitis **KRÕÖT KRISTIINA KALDUR** Jõhvist, teised preemiasaajad on **JULIA ALEKSANDROVA** Sillamäelt, **JANNE ÖÖPIK** Pärnust, **MARIA TAMM** ja **DIANA TAGAVÄLI** Tallinnast, **TAAVI TOOMSALU** Leiest, **NELE LUIK** Vatlast, **MAARJA ROOS** Tartust ja **MERILIN MÄNNAMÄE** Kohtla-Järvelt.

Tere, soovin, et mulle mailiksid poisid vanuses 17-20. E-mail: **fox.xz@mail.ee**

Tere! Olen 10a. Evelyn. Mulle meeldivad väga muusika ja sport. Vabal ajal olen tihti väljas. Soovin leida kirjasõpru – nii poisse kui tüdrukuid vanuses 10 - 12 a. Esimeses kirjas võiks olla ka foto. **EVELYN REINTAM**, Vabaduse 14 - 9, Kärbla 92412 Hiiumaa.

Hei! Olen 11a. tüdruk ja otsin endale kirjasõbraks 9-12a. tüdrukuid. Aadress: **kristi_marta@jippii.ee**

Hei, mis mõllate? Olen 16a. Kati, kes ootab kirju 15... tüdrukutelt ja poistelt. Soovin leida Lõuna-Eestist kirjasõpra. **KATI HARAK**, lisaku 2-1, Sõmerpalu, Võru mk. 66601.

Tere! Olen 14a. lõbus tüdruk. Mulle meeldib muusikat kuulata. Kirjutada võivad kõik, kes on vanuses 13-16. Vastus on garanteeritud. **tii.na@mail.ee**

Yo! Olen 12a. lõbus plix. Mulle meeldib muusikat kuulata ja pidudel käia. Mulle meeldivad Ricky Martin, J. Lopez jpt. Mulle võivad kirjutada kõik. Kuulutus ei vanane, vastan kõigile. Mailige aadressil: **kadi23@hotmail.ee**

Tere! Olen 11 a. vana lahe plix ja ootan 11 - 13a. kuttide ja plixide kirju! Elukoht oleks soovitatavalt Võru, kuid mis siis, kui olete kuskilt mujalt. **blue.love.001@mail.ee**

Tere! Olen 8a. Märts. Tahaksin endale kirjasõbraks 8-11a. poissi või plikat. Aadress: **mart300@hotmail.ee**

Tere! Olen 13a. tütarlaps ja sooviksin kirjasõpru vanuses 11-15, nii tüdrukuid kui ka poisse. Mulle meeldivad koerad, kassid, rotid, merisead ja hobused.

LEGO-auhinnad võitsid **TAURI MIKK** Sürgaverest, **KRISTHEL VAHT** Pärnust, **ENDRIK SALAK**, **ELIS SARV**, **KADRI TAMMEJUUR** ja **REELI VIKBERG** Tallinnast ning **RAEL-SASKIA SALAKKA** Võrust.

MAASTIKUAUTOD Anvolilt võitsid **KAIO KITTUS** ja **KRISTO KIISSEL** Jõgevalt, **LAURI** ja **LEHO LEPLER** Haljalast ja **MARKUS PIHLAK** Kohtla-Järvelt. Ergutusauhinnad – autokleepsud – saavad **TOOMAS TURSK** Viljandimaalt, **TOOMAS LOONET** Raplamaalt ja **MAIRO VAHT** Pärnust.

Kodus on mul merisiga Gogo ja rott Rok. Kirjas tahaks näha ka pilti. **GEA LEPIKSOO**, Lõuna 19 - 7, Väike-Maarja, Lääne-Virumaa 46202.

Tere! Olen 10a. Jaanus. Tahaksin leida poisist kirjasõpra. **jaanusm1188@hotmail.ee**

Tere! Olen 10a. Enelin, kes tahaks kirjasõbraks 9-12a. tüdrukut või poissi. Minu hobid on laulmine ja tantsimine. Lemmiklauljad on J. Lopez, S Club 7. **Enelin.Kaarus@mail.ee**

Hei! Olen lõbus 11a. tüdruk, kes soovib saada 11 - 12a. poiss-kirjasõpru. Saatke mulle e-maile. Minu e-mail on: **kaisa.kaarus@mail.ee**

Hei! Ootan kirju kõigilt kuumadelt kuttidelt üle Eesti. Olen 11. Kirjutada võivad kõik 12-14 a. poisid. E-mail: **avrilzurly@hotmail.ee**

Tere, Triin Vendel Läänemaalt! Palun kirjuta Kaitlynile meiliaadressil: **kaitlyn.merila@mail.ee**

Tere! Olen 13a. lõbus tüdruk ja sooviksin 12 - 15a. mailisõpra – vahet pole, kas poissi või tüdrukut. Ta võiks elada Lääne-Virumaal või ka mujal, aga olgu normaalne inimene. **katariina13@jippii.ee**

Hei, plikad ja poisid! Olen 11a. Tanel. Ootan kirju kõigilt! Aadress: **agumon10@hotmail.ee**

Hei, kõik poisid ja tüdrukud! Olen 11a. plika, kes sooviks tutvuda 11-14a. tüdrukute ja poistega. Mulle meeldib laulda, joonistada, arvutis surfata jpm. Kogun kleepse ja kuulsuste pilte. Palun kirjutage mulle meiliaadressil: **kadi.pallo.001@mail.ee** või **KADI PALLO**, Sõmerpalu k., Võru mk. 66601.

Tere!!! Olen 11a. Henry. Ootan kirju, kõnesid ja SMS-e 9-12 aastastelt tividelt ja poistelt. E-mail: henry.tammann@mail.ee või tel: 051997180.

Tere! Meilige mulle, olen 12a. Vastan igale kirjale, mu lemmiktegevus on arvuti taga olemine. Lemmikloomad on kassid ja koerad. minni555@hotmail.ee

Tere! Otsin poistest ja tüdrukutest kirjasõpru vanuses 11 - 14. Olen tumblond 158 cm pikkune tüdruk, sünnipäev on 05. 01. 1989. **TEISI UUENI**, Eha 3 - 31, Kunda, Lääne-Virumaa 44107, e-mail: teisi12@hotmail.ee

Tshau! Sooviksin leida kirjasõpra vanuses 12-13. Vastan kõigile. Mu huvialad on korv-, võrk- ja rahvastepall. E-mail: tipsi4@hotmail.ee

Tere! Soovin tutvuda 11 - 14a. poiste ja tüdrukutega. Minu sünnipäev on 13. 08. 1989, olen 150 cm pikk, pruunide silmade ja tumepruunide juustega. **RIIN KOPPEL**, Simunamäe k., Kunda, Lääne-Virumaa 44105. E-mail: Riin5a@hotmail.ee

Ciao! Olen 12a. Maris. Mulle võiksid kirjutada 8 - 14a. ilusad poisid ja normaalsed tüdrukud. **MARIS ALTMANN**, Metsküla, Läänemaa 90102, e-mail: marjussu.siil@mail.ee või mariisa@hotmail.ee

Tere! Olen 11a. tüdruk ja sooviksin leida 11-15a poiss-kirjasõpru. Kirju ootan aadressil: super.beib.007@mail.ee

Tere! Olen 14a. Anne-Liis ja sooviksin leida kirjasõpru Vastan kõigile! Minu mail: Anneliis.muga@mail.ee

Tshauki, hobusefännid! Olen 13a. plika, kes elab Tõrvas ja käib ratsutamas. Kõik, kes armastavad hobuseid, kirjutage mulle. Kirjutage mulle e-maili aadressil: suksuke@hotmail.ee ja kodu aadressil: **MAARJA JÄRVEKALD**, Tartu 40 - 4, 68606, Tõrva. E-maili kirjadele vastused kindlad, teisi veel vaatan.

Tere! Olen lahe kutt, kes kuulab head musa! Meilige mulle: ekans@hotmail.ee Vastan igale kirjale!

Terekest! Kõik 13-14a. Tallinna ja Harjumaal neid! Meilige lõbusale 14a. Tallinna poiseile! Mulle meeldib internetis surfata ja palju reisida. NB! Nohikutel MITTE SEGADA. Meiliaadress: tiit4321@hotmail.ee

Hei! Olen 12a. tore plix ja soovin leida

kirjasõpradeks lähedaid kutte vanuses 12-16! Mulle meeldib musa kuulata, telekat vahtida, internetis surfata, pidudel käia ja üldse lõbutseada! Meilige mulle aadressil: nunnuke13@hotmail.ee **KATRE Jõgevalt.**

Hei-hei! Olen 13a lõbus tüdruk ja soovin leida kirjasõpru vanuses 13-16 a. Mu e-mail on: armsake.love@mail.ee, postiaadress: **MARGIT KINK**, Pikk 3 - 1, Viljandi 71003.

Tshau! Olen 11a. tüdruk, kes ootab 11-15a. tüdrukute kirju. Lemmikud: Britney Spears, Jennifer Lopez, Christina Aguilera, Enrique Iglesias, Shaggy jne. Vastan kõigile. **MAARJA LIIV**, Karja 1 - 2, Sõmerpalu sjsk., Võru mk. 66601. E-mail: hocus.pocus@mail.ee

Tere, olen 11a. plika, ootan kõikide 0 - 100aastaste maili 0-100. Vastan kõigile. Mail: BinxBinx@hotmail.ee

Tere! Olen 12a. plika ning sooviksin endale kirjasõbraks nii poisse kui ka tüdrukuid vanuses 10 - 16. Elan üsna Võru lähedal. Mailige mulle aadressil: Hannah123@hotmail.ee või kirjutage **BELGY PAULUS**, Jaama 1, Sõmerpalu sjsk, Võru mk. 66601.

Jou, rahvas! Olen 10a. tüdruk ja ootan kirju 12 - 14a. poistelt ja tüdrukutelt.. Kuulan igasugust muusikat, lemmikbändid-lauljad: Spears, Leann Rimes, No Angels, Iglesias, Lopez, Limp Bizkit, Atomic Kitten jt. Maarja.Kask@mail.ee, postiaadress: **MAARJA KASK**, Tammisspää k., Lohusuu v., Ida-Virumaa.

Tere kõik ilusad kenad arvuti- ja muidu häkkerid! Olen 11a. tüdruk ja ootan teie kirju aadressil: blue.love.001@mail.ee

Tere! Olen 12a. lõbus tüdruk ja otsin 11 - 14a. kirjasõpra! Võite mulle kirjutada meili või posti teel. Meiliaadressid on sandra.udumets@mail.ee ja sandra@hotmail.ee **SANDRA**, Ravi 2 - 18, Väike-Maarja, Lääne-Virumaa 46202.

Tere! Otsin 12-16a. poistest kirjasõpru. Olen 13a. Viljandi plix, mulle meeldib tantsida, jutukates käia j.p. Minu aadress on kaili@kildu.vil.ee

Heippa, kõik 14-15a. poisid! Kirjutage 14a. lõbusale ja kenale tüdrukule, kellele meeldib muusikat kuulata ja pidudel käia. Cazzy@email.ee

Jopsadi jou! Olen energiline 15a. Mulgi-maa neiu, kehalt sale, tähtkuju! Ambur. Kirjutada võiksid kõik, kellele meeldib

Rammstein, Scooter; Limp Bizkit ja Linkin Park. Neile, kes oskavad veel pastakat käes hoida, on minu aadressiks: **TUULI JÕESAAR**, Penuja sjsk, Abja v., Viljandimaa 60201, kellele aga meeldib arvuti taga toksida, võiksid meilida: penujat@hotmail.ee

Tere! Olen 11a. tüdruk, otsin 11 -14a. poistest ja tüdrukutest kirjasõpru. Meiliaadressid on: musu.love.001@mail.ee ja egle.eihfeldt@mail.ee

Tere! Olen 13a. tüdruk ja otsin kirjasõpru. Mu huvialad on ujumine ja rattasõit. Minu meiliaadress on: pritley20@hotmail.ee

Tere! Olen 15a. neiu. Sooviksin leida endale 15-16a. poisist või tüdrukust kirjasõpra. Kuulutus ei vanane. Minu meiliaadress: kaia.jaaniste@mail.ee

Tere! Olen 10a. poiss, kes otsib kirjasõpru. Loodan, et mulle meilivad nii poisid kui ka tüdrukud. MIKK. Aadress: mikk.metsma@mail.ee

Hei, kenad poisid! Kirjutage mulle ja mina kirjutatan teile. Minu meiliaadress on: karmela.musi@mail.ee

Tere! Minu nimi on Kerli. Kõik 10 - 13a. tüdrukud võiksid saata mulle e-maile. Minu lemmiklauljad on Britney Spears ja Eda-Ines Etti, hobiks Britney Spearsi kleepsude kogumine. Kirjutage aadressil: KERLIKE7@mail.ee

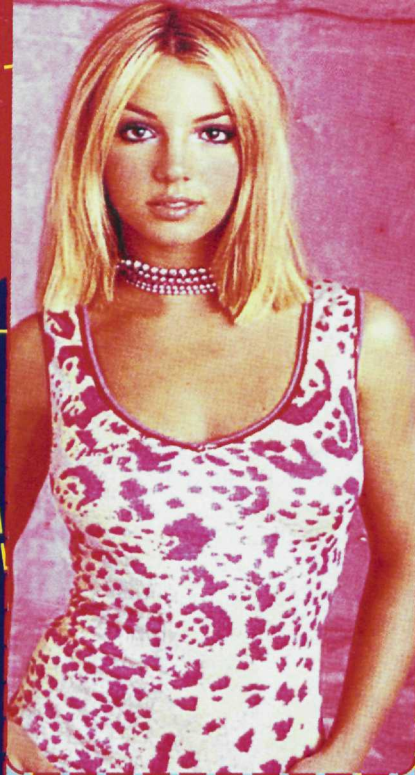
Tere, olen 12a. Annela ja elan Palamusel. Kirjutage mulle meiliaadressil: kass.koer@email.ee

Ciao, kõik poisid-tüdrukud vanuses 9 - 11a! Kirjutage 10a. Geale. Mulle meeldivad loomad ja meeldib palju väljas käia. Minu meiliaadress on: gea.kuum@mail.ee

Yo,yo,yo! Kaks blondi pliksi ootavad kirju 11-13a. poistelt. (Nohikutel ja veidrikel mitte proovida!) Meiliaadressid on meil Roos.Nupp@mail.ee ja Natalia.Sandoval1001@mail.ee

Tere, sooviksin saada kirjasõpru vanuses 9 - 14, ise olen 12. Meilige aadressidel: musike.kallike.003@mail.ee või Pop.staarid@mail.ee

Tsauki, kõik tüdrukud vanuses 10 - 13! Kirjutage 12a. lõbusale plikale. Mulle meeldib välismaa muusika, meeldib ratsutada ja telekat vaadata. **MAILIS OTSA**, Mõõnestu, Leevaku s., Räpina v., Põlvamaa 64404. E-postiaadress: mailis.otsa.001@mail.ee

1. Ühe saksa suurfarmeri põlde laastasid metssead. Looduskaitseseadus ei lubanud mehel pahurate laastajatega jahipüssi abil arveid õiendada ning viimases hädas hakkas mees metsanotsusid peletama... popmuusikaga! Õige mitmed linnid ainult tõstsid kärsakandjate

POPVIKTORIIN

söögiisu, kui aga kõlas ühe populaarse laulja hääl, põgenesid metssead kabuhirmus põllult ning põllumees oli rabatud loomade vanameelsusest. See laulja oli

- A Britney Spears
- B Luciano Pavarotti
- C Tina Turner

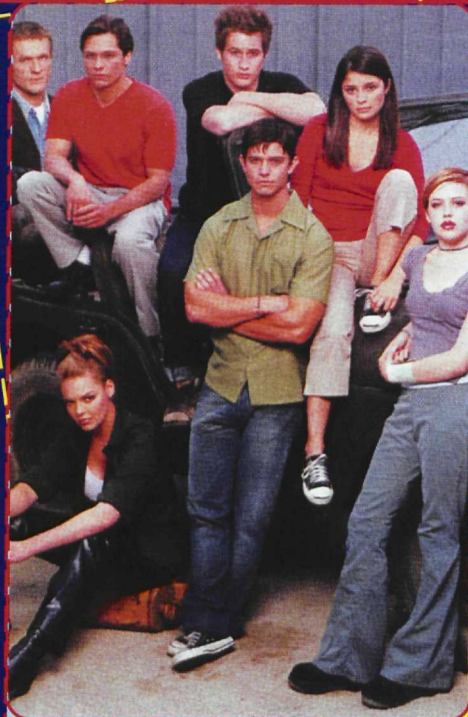
2. Simpsonite koera nimi on

- P Damon's Little Killer
- Q Santa's Little Helper
- R Lisa's Little Lover

3. Kes on see mees, kes on kaks korda "lõplikult" lahkunud spordist ja sinna siiski jälle tagasi pöördunud. 32aastasena tõestas ta oma fännidele, et on niisama heas vormis kui noorpõlves. Praegu on tšempion 38aastane ning tema eesmärgiks on teha tippmeeskonnaks Wizards, varem aga mängis ta Chicago Bullsis. Mees, kes on tuttav ka filmisõpradele, on

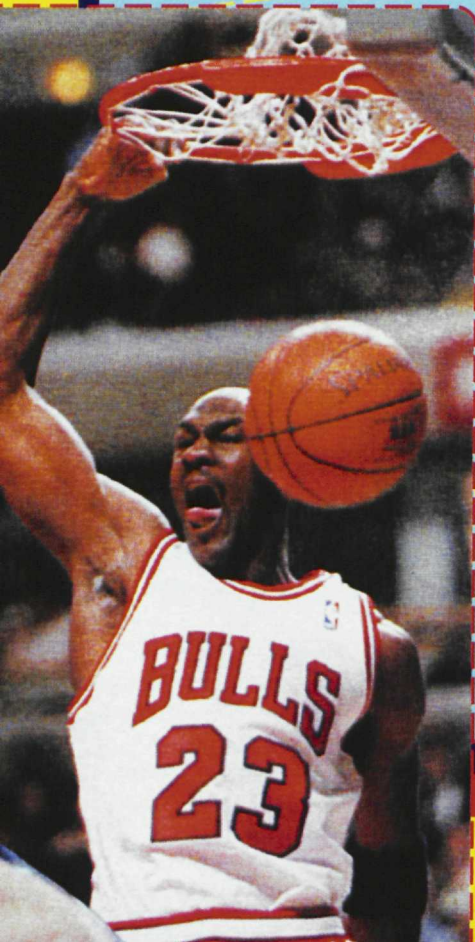
- S Ricky Martin
- T David Beckham
- U Michael Jordan

4. Ühe populaarse filmisarja tegelased on Max Evans, Isabel Evans, Tess Harding, Liz Parker ja Alex Whitman. Filmi pealkirjaks sai linnakese nimi, kus väidetavalt maandusid kord lendavad taldrikud. See seriaal on

- Ä "Twin Peaks"
- A "Roswell"
- E "Santa Barbara"

■ Kui paned ritta õigete vastuste juures olevad tähed, siis saad ühe ansambli nime, mis oli küll üsnagi pop, kuid sel aastal ta enam ei tegutse.

LAIAST MAAILMAST

JUTT OTSAS – MOBILA PRÜGIKASTI!

Milleks vaevata ennast mobiiltelefoni aku laadimisega? Aeg ju kallid, paber aga odav... Üks USA tehnikafirma on juba hakanud tootma ühekordseks kasutamiseks mõeldud taskutelefone, millega saab kõnelda täpselt tund aega – seejärel lendab jutumasin pikemalt mõlemata prügikasti. Selliste telefonide hinnaks on planeeritud umbes 150 krooni ja neid tahetakse müüma hakata ajalehekioskides. Huvi-
tav, mis on järgmine äravisatav tehnikaiame – kas paberauto või papist lennuk?

KALASÖBRALIK ROBOT

Selleks, et akvaariumikaladel oleks seltsi, tõi Jaapani firma Takara hiljuti turule uued veeloomi meenutavad robotmänguasjad. Kala-, krabi- ja meduusikujulised leludevad patareide abil ja maksavad meie rahas üle kahe tuhande krooni. Võib arvata, et seesuguseid ime-loomi on küll lihtsam pidada kui elusolendeid... aga kas nende omanikelgi pole oht robotiteks muutuda?!

SUPER KODUKAITSJA

NINA VASTU KUVARIT!

Kes vähegi on internetis surfanud, see teab, et sealt leiab toitu nii silmale kui kõrvale. Üks Ühendriikide tehnikafirma on aga otsustanud ka n i n a vaeslapse osast välja tuua. Nimelt konstrueeritakse seal lisa-seadeldist, mille abil saaks arvutist kätte ka mõnusaid lõhnu. Esiialgu loodetakse arvutifännidele pakkuda 128 erinevat lõhna. Võib aga karta, et kui häkkerid haisu ninna saavad, siis võid mõnda dokumenti avades ka paha lehma söõrmetesse tõmata... Ehk oleks targem ikka aroomid lilledesse ja lõhnaõlipudelitesse jätta?

KODUMAISED LEIUTISED

✎ KORISTAJA SHAYBY leiutas Annika Sarapuu Ruila põhikoolist. See aitab koristada, teeb häält, laulab ja tantsib. Ta rõõmustab sind, kui oled kurb. Äärmiselt vajalik leiutis!

✎ SUPER-KODUKAITSJA

mõtles välja Martin Ilves Puiga põhikoolist. Ta oskab lennata, joosta, mõrvata, kaitsta, võidelda jne. Ta näitab kella, kuupäeva ja telekat. Tal on turbokiirendus ja võlumüts, mis võlub kõike, mida ainult soovid.

BIONICLE

RAR

PE $\frac{B}{1378}$ 2002, 1

ROHKESTI ROBOTEID

Igas kodus on tänapäeval asjamehi, kellel muskleid pole, kuid jõudu jagub. Elektrijõul töötavate kodumasinateta jääks emadel veelgi vähem vaba aega kui praegu. Aga kujuta nüüd ette, et ühel heal päeval küsitaks, missuguse roboti sa leiutaksid ISA JAOKS! Nüüd ongi see hea päev käes: kui vaatad LEGO-leiutajate BIONICLE sarja roboteid, siis hakkab su fantaasia kohe tööle.

Pane oma mõtted paberile ja saada enne 5. veebruari 2002 toimetusse!
Ümbrikule kirjuta märgusõna "Robot isale". Parimatele Bionicle-sarja auhindad REKATOLT!

LEGO esindaja
Eestis:
AS Rekato